

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2009/10:2

Stenografiska
uppteckningar
2009/10:2

Fredagen den 18 september

1 § Konkurrenskraft

Näringsminister Maud Olofsson

Återrapport från ministerrådsmöte den 28 och 29 maj 2009

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 24 och 25 september 2009

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Klockan har slagit 9.30 och jag förklarar sammanträdet öppnat. Jag ska för det första fråga om mötet i dag kan godkänna närvaron av två prao-elever – Ida Lundström och Emma Rydberg. Jag finner att vi enligt vår prao-praxis kan godkänna detta och hälsar dem välkomna till EU-nämnden.

För det andra ska jag anmäla att det som brukar kallas det överenskomna språket, det vill säga uttalandet från gårdagens extratoppmöte, ligger på bordet. Jag anmäler detta nu så att ni hinner titta på det under gång, eftersom vi efter dagens andra punkter ska diskutera toppmötet i fråga med statssekreterare Gustaf Lind.

Vidare ska jag anmäla att vi har haft skriftliga samråd om förra veckans A-punktlista. Det avslutade vi fredagen den 11 september kl. 14.00 med stöd för regeringens ståndpunkter. Vi hade även skriftligt samråd inför regeringsbeslut om gemensam ståndpunkt om samarbete med den internationella krigsförbrytartribunalen för före detta Jugoslavien, allmänt kallad Icty. Det avslutade vi den 16 september med stöd för regeringens ståndpunkt. Veckans A-punktlista är som vanligt utsänd, och samrådet avslutas som vanligt kl. 14.00 i dag.

Då ska vi gå in på föredragningslistans första punkt, Konkurrenskraft. Som ni ser har vi delat upp det statsrådsvis, som vi brukar, och ni ser att näringsministern börjar. Hon har två delpunkter varav den ena är återrapport från ministerrådsmötet den 28 och 29 maj. En skriftlig återrapport från detta möte är utsänd. Är det något näringsministern vill säga om den? Är det någon av ledamöterna som önskar fråga något om återrapporten?

Anf. 2 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Jag skulle vilja få lite mer utvecklat vad en MS, eller medlemsstat, avsåg med det som finns under punkt 4, ”vidare försökte en MS sälja in sin nya definition på ’intermediära företag’”. Jag skulle vilja få lite mer

utvecklat vad som avsågs med detta och vad som var motivet bakom att medlemsstaten tog upp det.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Och vilken var medlemsstaten? Det brukar inte framgå, men då kan man säga det här.

Anf. 4 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Fru ordförande! Uppriktigt sagt kommer jag inte ihåg det, men jag kan gärna ta reda på det och återkomma. Om jag ska gissa tror jag att det handlade om bättre samarbete över gränserna, men jag kommer faktiskt inte ihåg det. Jag kan dock återkomma till Carina med besked.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Det går utmärkt. Vi ber tjänstemän att kommunicera med nämndens kansli, för då kan ni skicka ut det till samtliga ledamöter. Finns det fler frågor om denna återrapport? Jag finner inte så. Vi lägger den till handlingarna för stunden; vi kommer att ta fram den två gånger till.

Nu ska vi samråda om näringsministerns punkter inför det kommande konkurrenskraftsrådet. Näringsutskottet informerades i förrgår av statssekreterare Jöran Hägglund om näringsministerns punkt 3. Apunktlisten ligger normalt utanför. Hade vi några näringsministerpunkter på den kan man ställa frågor nu. Eftersom ingen gör det går vi in på punkt 3, Översyn av gemenskapens innovationspolitik i en värld i förändring. Det är ett nytt meddelande om vilket det ska hållas en första offentlig debatt.

Anf. 6 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Som EU-nämnden vet påbörjar vi under det här halvåret en diskussion om post-Lissabon. Vi har flera ingångar i det. Det är spanjorerna som vid nästa ordförandeskap ska fatta beslut om detta. I den delen ska man presentera en europeisk innovationsplan. Innovation är ju en viktig del i att skapa tillväxt i Europa, men det är också en viktig del i det som är det svenska ordförandeskapet, nämligen hur vi ska bygga en ekoeffektiv ekonomi. Vad är det för innovationer vi behöver, och hur förstärker vi vårt innovationsklimat? Det är därför viktigt också från det svenska ordförandeskapets sida att vi har en bra framtida innovationspolitik.

Den 2 september presenterade kommissionen ett meddelande kring detta. Läser man det ser man att det mest är en utvärdering av den tidigare innovationspolitiken. Sedan ger den lite mer övergripande information om vad som ska hända och ske framöver. Vi har tänkt att vi ska ha en policydebatt om innovationsmeddelandet. Vi tycker nämligen när vi läser detta att det är mycket riktning bakåt och lite för lite riktning framåt. Därför har vi formulerat ett antal frågor som vi vill att medlemsstaterna ska diskutera.

Vi behöver diskutera innovation i ett vidare perspektiv och inte minst globalt, det vill säga i förhållande till vad EU och övriga världen har. Vi behöver diskutera styrkor och svagheter i vår innovationspolitik och även vad det är för innovationspolitik vi behöver för att möta de stora samhällsutmaningarna. Klimatfrågan är naturligtvis en sådan. Sist men inte

minst behövs en diskussion om situationen för de små och medelstora företagen. Det visas nämligen i utvärderingen att även om en del regelverk inom innovationspolitiken har förenklats är det ändå svårt för småföretag att tillgodogöra sig pengar och komma åt de innovationsresurser som finns.

Vi har alltså skickat ut dessa frågor till medlemsländerna, och vi kommer att ha en policydebatt om detta. Vi tänker oss att vi på nästa konkurrenskraftsråd, i december, ska anta integrerade rådsslutsatser. Ordförandeskapets roll i detta är mer att lyssna till vad medlemsländerna säger och försöka ge input till kommissionen för att sedan anta rådsslutsatser i december.

Anf. 7 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Tack för det! Det är väl bra att man skickar ut dessa fyra frågor, som säkert är angelägna att få svar på. Det som möjligtvis är lite förvånande är det man pekar på bakåt, om vi tittar på den sidan av frågorna. Det som handlar om riskkapital i tidiga skeden framför allt för innovationer, och också det man pekar på vad gäller immaterialrätten och de problemen – tänker man inte lyfta upp detta alls, utifrån att man i dessa fyra frågor som ställs har valt att inte ha med någonting om det? Det betyder trots allt väldigt mycket för innovationerna och framtiden.

Anf. 8 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Det är alldeles självklart att vi ska diskutera finansiering. Det vi behöver göra är dock att se vad det är för typ av innovationspolitik som behövs. Sedan ska man komma ihåg att finansiering är både en nationell fråga och en EU-fråga. Framför allt är det en nationell fråga. Det är alltid en balansgång hur mycket EU ska ta på sig och hur mycket vi ska göra nationellt. Det vi ser och som finns som slutsats i detta meddelande är att man har en medvetenhet kring att de små företagen har svårt att tillgodogöra sig innovationspengarna. Därför jobbar man med förenkling. Där tycker vi alltså att man är på väg och att man förstår, men de här områdena tycker vi att det behövs en diskussion om.

Immaterialrätten är under diskussion, men det är inte mitt utan handelsministrarnas ansvarsområde. Där gör vi allt vi kan för att komma till beslut, så den är mer akut i det sammanhanget och kanske också möjlig att lösa.

Anf. 9 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Jag tycker kanske att näringsministern slingrar sig lite. Om man nu i innovationsprogrammet, delvis i den utvärdering man gör men också inför framtiden och för post-Lissabon, omnämner att EU är mindre bra på riskkapital och immaterialrätt ligger det väl under innovationer. Att säga att det är en nationell fråga – ja, det är också en nationell fråga med riskkapitalet. Det finns dock upptaget i det här programmet, och därför måste det finnas anledning för EU:s medlemsstater att diskutera frågan och se den som viktig, inte minst utifrån ett eventuellt samarbete över gränser för att få ett starkare Europa.

Det känns lite grann som att ministern inte riktigt ställer upp på detta och på att det är viktigt för EU. Det är mer ett konstaterande utifrån det svar vi får, men det finns väl all anledning för oss att återkomma till

återrapporteringen då vi kan få veta vad de olika medlemsstaterna sade i dessa frågor, och om andra medlemsländer tycker att innovation och immaterialrätt är viktigt i förhållande till innovationspolitiken.

Anf. 10 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Fru ordförande! Jag vill nog tolka mig själv. Om det är så att jag misstolkas måste jag bli tydligare. Jag sade att det i meddelandet finns en medvetenhet om de svårigheter små företag har att komma åt pengar. Man har gjort en del förbättringar, men det återstår att göra mer. En del i att förbättra för de små företagens villkor i innovationspolitiken är just finansiering. Det är därför vi har formulerat frågan som vi har gjort. Vad jag försöker beskriva är att det både är en EU-angelägenhet och en nationell angelägenhet. Man ska se att det är både–och.

Om det är något land som har drivit frågan om immaterialrätten är det Sverige. Jag menar att den finns som en del här, men den finns också på dagordningen för att komma till ett snabbare beslut. Jag tror att Carina och jag är helt överens om behovet av det, och jag tror inte att det råder någon stor politisk oenighet över huvud taget om detta mellan de politiska partierna.

Anf. 11 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga, med dessa inspel.

Det var egentligen näringsministerns enda samrådspunktiga punkt. Det finns en rad övriga frågor, där punkterna 8 a, b och c är näringsministerns. Underlag för dessa är utsänt. Är det något näringsministern vill tillägga till dessa punkter?

Anf. 12 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Jag kan möjligen säga lite grann om regelförenklingsdelen. Vi tänker bara rapportera hur vi aktivt jobbar med detta. Till exempel jobbar alla på tjänstemannanivå nu med regelförenkling. Tidigare har bara konkurrenskraftsrådet jobbat med detta, men nu jobbar vi på bredden i alla rådskonstellationer med att tjänstemännen följer upp och så vidare. Man ska vara medveten om detta.

Vi har också haft en diskussion med parlamentet när vi var där på utfrågning, för att få dem medvetna om behovet av regelförenkling. Vi tänker tala om hur vi ska jobba med detta och få separata rådsslutsatser under december månad. Det är också en viktig del för slutsatserna inför post-Lissabon. Vi har alltså ett mycket aktivt arbete på gång för att för-söka regelförenkla. Vi försöker att få med så många som möjligt – delar av kommissionen, parlamentet och också den tjänstemannaorganisation vi har.

Anf. 13 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Vi får väl hoppas att så många som möjligt är med på arbetet med regelförenklingar. EU har satt det ganska högt på sin agenda utifrån hur pass viktig frågan är.

Enligt vad vi har kunnat utläsa har man fram tills nu minskat reglerna med ca 2 procent. Man kan väl säga att det är en bit kvar på resan för att nå målet, och tiden går relativt fort.

Vi har också förstått att varje medlemsland ska lämna in två förslag som goda exempel på vad man kan göra för regelförenklingar. Då skulle det vara intressant att få reda på vilka två förslag Sverige tänker bidra med.

Anf. 14 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Carina har alldeles rätt. Det går väldigt långsamt. Det är därför som Sverige trycker på för att snabba på proceduren. Åtminstone under de år som jag har varit näringsminister har vi blivit allt fler länder som driver på i regelförenklingsarbetet.

Det Sverige nu tillför är att det inte bara är konkurrenskraftsrådet som tittar på detta. Vi måste göra det på alla råd. Jag har ett annat råd där det här är högst aktuellt kring energifrågorna. Ska vi få någon effekt av detta räcker det inte att det är konkurrenskraftsrådet som jobbar med det.

Det är kommissionen som driver detta. Vi måste driva på från medlemsländerna. Vi måste också få parlamentet att se att det är viktigt att man inte krånglar till alla de här regelverken när man hamnar i parlamentet för medbeslutande, för där finns det också en risk. Alla vill lägga på sina älsklingsregler, om jag får uttrycka det så. Därför måste det finnas en ökad medvetenhet hos kommissionen, hos parlamentet och ministerrådet i de här frågorna.

När det gäller exemplen har vi i nästan alla medlemsländer gjort bra saker. Det här är mer ett sätt att beskriva goda idéer och vad vi har gjort i olika medlemsländer. Det handlar också om att se vad det finns för input från de olika medlemsländerna till kommissionen för att snabba på den här delen.

Vi har från svensk sida inte bestämt vilka exempel vi ska ta, men det finns en hel del att ta ur eftersom vi nu har brutit trenden och minskar regelbördan från svensk sida. Så det finns rätt mycket att ta ur.

Anf. 15 EVA OLOFSSON (v):

Ministern pratar här om att kommissionen skulle komma med förslag och annat. Jag är lite intresserad av att höra hur det går med att få förslag från EU. Länderna ska komma med förslag, men många EU-direktiv upplevs som krångliga av företagen. Man har bekymmer med dem från småföretagens sida.

Tycker ministern att det kommer ett tillräckligt aktivt arbete från EU själv när man jobbar på olika sätt med de här frågorna?

Anf. 16 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Svaret på den sista frågan är nej. Det tycker jag inte. Då skulle jag inte engagera mig så hårt i förändringsarbetet. Det finns rätt många goda kåsupare från alla håll och kanter. I ambitionen att göra det bättre riskerar man att krångla till förhållandena för företagen. Svaret är alltså ett nej. Vi gör inte tillräckligt. Det är därför Sverige driver på.

Det kommer ett meddelande från kommissionen i oktober. Då ska man gå igenom detta. Då får vi se vad de har för förslag och hur man vill snabba på det. Men det råder ingen tvekan om att Sverige, Storbritannien

2009/10:2
18 september

och några andra länder driver på mycket hårt, och vi får med oss fler och fler medlemsländer för att jobba aktivt med detta.

Anf. 17 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

När jag lyssnar på vad näringsministern säger kan jag inte låta bli att slås av att det nog är lite olika i olika länder hur mycket man arbetar med regelförenklingen. Det ligger kanske sanningen ganska så nära. Några länder driver på hårdare beroende på att vi har olika verkligheter i länderna. Det ser olika ut. Då tänker jag inte på regelförenkling utan andra frågor i samhället som tar större plats.

Jag blir lite förvånad över att Sverige som är ordförandeland inte har bestämt sig för vilka två frågor man tänker skicka in, framför allt med tanke på att målet är satt till 25 procent och det nu är 2 procent av de 25 man har klarat av hösten 2009. Då vet jag inte om det är så mycket att ta av som var den kommentar ministern hade.

Anf. 18 BÖRJE VESTLUND (s):

Jag måste fråga: Vad är vitsen med att man ska ta två exempel från varje land? Är det någon slags seminarieövning, eller vill man nå något politiskt resultat? Det borde man i så fall ha gjort när man inledde arbetet. Man kan inte säga att det här arbetet är nytt.

Jag har haft förmånen att sitta några år i EU-nämnden. Den här frågan har återkommit. Snarare har det gått åt fel håll.

Då är min fråga: Varför skulle varje land ta med sig två exempel för att redovisa för varandra? Det är klart att alla länder kan ta med sig två exempel på hur man har förbättrat regelbördan. Det utgår jag från att alla länder har gjort. Men vad är idén med det? Varför skulle man göra så? Är det inte väsentligare att gå vidare med de förslag som kommissionen har tagit fram och stötta upp den diskussionen i stället för att sitta och jämföra med varandra? Jag tror att man har ganska klart för sig vad man har gjort på hemmaplan.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Jag ger näringsministern ordet i denna övriga fråga på rådet. Vi ska försöka dra gränsen mellan det och inrikespolitik, vilket alltid är svårt.

Anf. 20 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

EU-arbetet består både av lagstiftning, att vi delar med oss av erfarenheter och att man för processer framåt. Det är verkligen en sidoaktivitet som EU-nämnden nu diskuterar. Det här är en del i arbetet för att regelförenkla. Det är inte huvudaktiviteten. Det är en del i att trycka på för att också dela med oss av erfarenheter.

Det är klart att vi har lyssnat på vad andra länder har gjort för att lära av dem. Vi har tittat på Storbritannien för att själva bli bättre här i Sverige. Det tycker jag är det fina med EU. Vi kan faktiskt ha en sådan aktivitet.

Huvuddelen är det som kommissionen gör i det målmedvetna arbetet för att få ned regelbördan. Det här är faktiskt en diskussion som fördes under det tjeckiska ordförandeskapet. Man sade från medlemsländerna:

Vore det inte bra om vi hade lite benchmarking, tittade på varandra och hjälpte varandra?

Huvudaktiviteten hoppas jag att EU-nämnden fokuserar på, nämligen det konkreta arbetet för att minska regelbördan. Det är kommissionen som ansvarar för den rapporteringen, och medlemsländerna trycker på.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Vi återkommer till de frågorna med statsrådet Björling senare under förmiddagen.

Vi tackar näringsministern så mycket för informationen i dessa frågor.

2009/10:2
18 september

2 § Konkurrenskraft

Statsrådet Tobias Krantz

Återrapport från ministerrådsmöte den 28 och 29 maj 2009

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 24 och 25 september 2009

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Tobias Krantz välkommen tillbaka till EU-nämnden. Han kom in i nämnden som suppleant 2002. Jag har läst på, för han har varit här längre än jag och är särskilt välkommen tillbaka på den andra sidan.

Statsrådet Krantz är här för att prata med oss om konkurrenskraftsfrågorna i forskningsdelen. Varmt välkommen tillbaka till nämnden!

Du vet hur vi jobbar här. Först på föredragningslistan står återrapporten från rådsmötet den 28 och 29 maj, där du rimligen inte var med. Jag har inte i huvudet om det var några forskningsfrågor heller. Men är det något statsrådet vill säga om den återrapporten är han välkommen att göra det.

Anf. 23 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Fru ordförande! Jag tackar för det. Det är skönt att vara tillbaka i EU-nämnden i den här kapaciteten. Tänk hur bra det kan gå om man sitter i EU-nämnden ett tag. Då kan man till och med bli forskningsminister.

Precis som ordföranden sade deltog jag inte i ministerrådet den 28 och 29 maj. Då kan jag förstås inte redogöra i detalj för hur diskussionerna gick vid det mötet.

Dock kan jag konstatera att flera av de beslut som fattades rörde utvecklingen av det europeiska forskningsområdet, ERA. Vid mötet uppnåddes en politisk överenskommelse om den förordning för europeisk forskningsinfrastruktur, Eric, som diskuterats tidigare sedan momsfrågan fått en tillfredsställande lösning.

Slutsatser antogs också om vikten av att forskningsinfrastrukturen ges en acceptabel geografisk fördelning, särskilt vad avser de nya medlemsstaterna. Betydelsen av utvärderingar och behovet av effektanalyser av EU:s forskningssatsningar var också föremål för rådsslutsatser.

Slutligen antogs rådsslutsatser om de första stegen mot förverkligandet av visionen för ERA, Vision 2020. Den frågan återkommer vi till under dagordningspunkt 7.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Då lägger vi undan återrapporten för en stund. Till handlingarna lägger vi den först efter samrådet med Björling.

Vi går in på information och samråd inför ministerrådsmöte som kommer i forskningsfrågan, närmare bestämt punkten 7. Sedan är det några övriga punkter som också är Krantzka.

Frågan om europeiska forskningsområdet behandlades i nämnden senast den 20 maj, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Nu ska det bli riktlinjedebatt.

Fru ordförande! Det svenska ordförandeskapet har valt att prioritera den fortsatta utvecklingen av det europeiska forskningsområdet. Man kan säga att arbetet påbörjades redan under det slovenska ordförandeskapet i och med att den så kallade Ljubljanaprocessen inleddes. Därefter har det franska ordförandeskapet utvecklat sin vision för ERA, Vision 2020, och det tjeckiska ordförandeskapet har inlett implementeringen av visionen.

Det svenska ordförandeskapet har som mål att öka takten i utvecklingen av det europeiska forskningsområdet. För att lyfta fram behovet av en sådan utveckling kommer vi att inleda ordförandeskapet med en politisk diskussion om hur medlemsländerna vill utveckla det europeiska forskningsområdet. Till underlag för denna diskussion har vi skickat ut tre frågor som berör vad vi ska forska om, hur forskningen ska styras och behovet av ökade resurser till forskningen. En högre grad av samordning mellan vad som görs på EU-nivå och vad som görs på nationell nivå behövs, utan att man för den skull tappar bort den mångfald av insatser som också är nödvändiga. Många av insatserna, instrumenten, har styrts av nationella eller regionala förhållanden samt vilken målgrupp man vänder sig till eller karaktären på de problem som hanteras. Pluralismen är en styrka för forskningen på vår kontinent.

Vi tror samtidigt att vi genom en bättre samordnad forskning på europeisk nivå skulle kunna öka nyttan av de investeringar som görs. Detta innebär först och främst ett ökat ansvarstagande från medlemsstaterna. Det europeiska forskningsområdet måste också tydligare fokusera på relevans. Europas medborgare måste uppleva att satsningar på forskning kan göra skillnad i deras och kommande generationers liv.

I början av juli ordnade vi en konferens om framtiden för EU:s forskning. Konferensen, som hölls i Lund, mynnade ut i en rad förslag som samlades i Lunddeklarationen. Konferensen lyfte där fram att forskningen på europeisk nivå i större utsträckning måste ta sin utgångspunkt i de stora utmaningar som vi har framför oss, till exempel klimathotet, tillgång till mat, vatten och hållbar energi, den åldrande befolkningen och pandemier. Detta tror vi är ett sätt att öka relevansen i det europeiska forskningsområdet.

För att stimulera diskussionen i rådet har det svenska ordförandeskapet inbjudit till ett seminarium kvällen före, alltså nu i veckan, det formella rådsmötet. Vi har bjudit samtliga konkurrenskraftsministrar, kommissionen och Europaparlamentets ITRE-utskott. Utskottet besökte jag den 3 september för att presentera vårt ordförandeskapsprogram på området.

Till seminariet har vi tillsammans med kommissionen tagit fram ett underlag, som också kommit nämnden till del. Det baserar sig på en framsynsstudie, *The World in 2025*, liksom analys av det så kallade 3-procentsmålet för forskning. Dessutom kommer vi att redovisa resultaten från två konferenser om framtida forskning och kunskapstriangeln, som vi har hållit tidigare i år. Konferensen om kunskapstriangeln ägde rum i början av hösten i Göteborg.

Min förhoppning är att seminariet ska ge stöd till våra planer på att vi vid nästa möte i konkurrenskraftsrådet kan leverera slutsatser som kan bära forskningen in i det som ska följa Lissabonstrategin.

Anf. 26 SUSANNE EBERSTEIN (s):

En fråga som är brännande aktuell är att det snart inte kommer att finnas läkemedel som stoppar lunginflammation och vanliga sjukdomar. Frågan om resistent bakterier är något som EU-ordförandeskapet har tagit upp, och det är jag glad över. Att uppfinna ett sådant läkemedel är inget som läkemedelsindustrin är intresserad av eftersom det inte finns någon profit. Det är ett läkemedel som man kanske får Nobelpriset för, men man får inga pengar av pillren eftersom de inte ska användas annat än mycket restriktivt.

Är inte det här något som statsrådet verkligen borde ta upp? Klimat-hotet är också aktuellt, men om vi alla dör innan dess av lunginflammation kan vi inte göra något åt det andra. Det kanske finns anledning att lyfta upp frågan i alla sammanhang, särskilt under det här mötet.

Anf. 27 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Jag brukar säga att forskningspolitik måste vara långsiktig, men vice ordförandens inlägg ger också uttryck för att forskningspolitiken inte får vara för långsiktig utan att vi även måste jobba lite kortsiktigt.

Som jag misstänker att nämnden vet är frågorna om antibiotikaresistensen en högt prioriterad fråga för det svenska ordförandeskapet. Huvuddelen av prioriteringen och ansträngningen ligger på socialministerns bord, men det är klart att vi samverkar inom regeringen och det är en viktig fråga också på mitt område.

Anf. 28 BJÖRN HAMILTON (m):

Fru ordförande! Jag har en kommentar. En samordning av resurserna inom europeisk forskning inför framtiden har alltid varit en prioriterad fråga från svensk sida.

Jag vill flagga för en sak. Vi har en sjuka inom EU att när saker ska göras bildar vi en massa organisationer och institutioner, och vi får en massa administration. Se nu till att pengarna, de resurser som är så välbehövliga för forskningen, inte hamnar i en massa institutioner som vi sedan får svårt att hantera och svårt att betala.

Anf. 29 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Ministern nämnde olika ämnen, en del av dem är kanske lite mer nya än om vi ser bakåt vad som traditionellt har forskats om i Sverige, i Europa och i ett världsperspektiv.

Det finns ett förändrat beteende i Europa och i världen. Det handlar om rörelse och hur vi förflyttar oss, vilket påverkar var vi arbetar och de starkast växande näringarna, nämligen turism och besöksnäringen. Finns det inte anledning att lite mer lyfta upp det som har med vårt rörelsebeteende att göra i ett globalt perspektiv? Det behövs ökad kunskap. Det här är en form av inspel omkring det som handlar om forskning och gemensamma frågor i Europa.

Anf. 30 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Jag börjar med frågan från Björn Hamilton. Jag delar egentligen uppfattningen att vi måste vara noga när vi konstruerar framtidens europeiska forskningspolitik att det inte blir mer av byråkrati och mer av

krångel. Många av de synpunkter som kommer från europeiska forskarsamhället – jag fick också många frågor när jag var i Europaparlamentet – handlar om hur vi ska motverka byråkrati och ökat krångel. Jag känner starkt stöd från Europaparlamentet i den strävan vi har i det svenska ordförandeskapet att se till att vi minskar krånglet och byråkratin. Det är en högt prioriterad fråga för det svenska ordförandeskapet.

När det gäller frågan om olika viktiga och angelägna forskningsämnen för framtiden tänker vi sätta i gång en diskussion under vårt ordförandeskap som handlar om framtiden för ramprogrammen. Vår huvudsakliga inriktning är att möta de stora samhällsutmaningarna. Jag nämnde några av dem i inledningen. Alla tänkbara inspel till diskussionen är naturligtvis välkomna. Vi kommer inte att slå fast inriktningen under vårt ordförandeskap, men vi tänker sätta i gång en diskussion.

Naturligtvis är det fråga om en avvägning. Vi måste fokusera på ett antal olika områden om vi ska få kraft i forskningspolitiken, samtidigt som det är angeläget att många ämnen kommer med. Vi kommer att sätta i gång en diskussion om detta. Det kommer att bli ett skifte om vi lyckas att få europeisk forskningspolitik att möta ett antal centrala samtidsutmaningar.

Anf. 31 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga. Det var den Krantzka samrådskrävande punkten. Därutöver finns en handfull övriga frågor, nämligen 8 g, h, i, j och k som det står Krantz på.

Anf. 32 AGNETA LUNDBERG (s):

Jag har några frågor. De gäller punkten 9 i återrapporten om konsortiet, det vill säga Eric. Det går att läsa att två medlemsstater inte ställde sig bakom förslaget. Vilka är de och varför? Vad hade de för avvikande uppfattningar?

Sedan vill jag fråga om Iter. Hur ligger det till med kostnaderna? Det var stort motstånd mot tillblivelsen på grund av den höga kostnaden.

Slutligen gäller det momsfrågan. Jag skulle vilja ha en redovisning av hur det ligger till ekonomiskt.

Anf. 33 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Jag börjar med den fråga jag fick på slutet om Iter. Olof får sedan redogöra för frågan om Eric.

Bakgrunden är att Iterprojektet beslöts i stor politisk enighet. Det hade stor uppbackning i riksdagen. Vi meddelade vårt positiva stöd till detta. Det är ett viktigt projekt för Europas och världens fusionsforskning.

Precis som frågeställaren säger har det kommit synpunkter, rapporter, om att projektet har blivit betydligt dyrare än vad det var tänkt från allra första början. Nu får vi den första skriftliga rapporten från kommissionen på mötet jag ska åka till nästa vecka. Vi kommer att följa frågan mycket noggrant. Det är ett mycket viktigt projekt, samtidigt som vi naturligtvis måste se till att kostnaden kan hållas i schack. Det kommer att äga rum ett möte i det så kallade Iter Council i mitten eller slutet av november. Innan dess är det viktigt att EU har en tydlig samordnad position. Flera

länder driver på för att se till att frågan kommer upp på bordet. Inte minst Frankrike – naturligtvis – ligger på i frågan. Vi följer frågan noggrant.

Jag förutser också att kommissionen, efter det att man har lämnat in sin skriftliga rapport om orsakerna och bakgrunden till att det har blivit som det har blivit, vid ett senare tillfälle får återkomma med förslag på hur detta ska hanteras ekonomiskt. Precis som frågeställaren säger är det viktigt att hålla kostnaderna i schack.

Anf. 34 Ämnesrådet OLOF SANDBERG:

Det gällde frågan om Eric. Det var två länder, Spanien och Portugal, som tyckte att det skulle räcka med två. Jag tror att det beror på att de har en tradition av att jobba tillsammans. De tyckte att det räckte med två.

De fick inget stöd för sin uppfattning. Det är fråga om tre länder, precis som gäller för ramprogrammet, som behövs för att etablera en Eric.

Anf. 35 AGNETA LUNDBERG (s):

Jag har en följdfråga när det gäller Iter. Villkoras detta på något sätt? Rapporten är inte klar. Om kostnaderna far i väg, kommer man att säga att frågan återremitteras, eller tänker man släppa igenom frågan oavsett vad som händer?

Anf. 36 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Jag vill understryka att det är ett viktigt projekt som det har rätt stor politisk enighet om här i Sverige och i Europa. Det är ett centralt forskningsprojekt. Samtidigt är det viktigt att komma ihåg att den svenska hållningen generellt sett när det gäller EU:s ekonomiska politik är att vi inte vill ha en budgetrestriktivitet. Det är den grundläggande hållningen. Den tror jag att det råder stor samstämmighet om i nämnden. Samtidigt är vi nu EU:s ordförandeland, och vi måste se till att hitta en kompromiss som så många länder som möjligt kan ställa sig bakom. Det är naturligtvis min inriktning att vi kan göra det, det vill säga hålla kostnaderna i schack och samtidigt se till att det viktiga projektet får fortleva.

Anf. 37 DÉSIRÉE PETHRUS ENGSTRÖM (kd):

Fru ordförande! Tack, ministern, för genomgången! Jag har en fråga på punkten 8 k som handlar om ett samarbetsprojekt om Alzheimers sjukdom. Det här är en angelägen satsning. Samtidigt står det i den svenska ståndpunkten att regeringen anser att svenska myndigheter bör ges möjlighet att i begränsad omfattning öppna för anslagsmedel för forskning och frågan för gemensam forskning inom Europa.

Är det möjligt med summor? Vilken omfattning kan samarbetet handla om, det vill säga att Sverige ska delta i forskningssamarbetet?

Anf. 38 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Det är en viktig fråga. Detta är ett pilotprojekt inom området joint programming. Det är naturligtvis mycket spännande och angeläget, precis som Désirée Pethrus Engström säger.

Vi hoppas att detta ska leda till att vi under vårt ordförandeskap kan lägga fram ett förslag om Alzheimerforskning som ett projekt för gemensamma program. Det handlar om att vi måste genomföra förändringar på

svensk sida för att det ska vara möjligt för Sverige att kunna delta på olika sätt. Det ligger i korten att vi ska göra det. Exakt vilka ekonomiska resurser som i så fall kan bli aktuella får vi återkomma till i annat sammanhang.

2009/10:2
18 september

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet Krantz för informationen och önskar lycka till på rådet.

3 § Konkurrenskraft
Statsrådet Ewa Björling
Återrapport från ministerrådsmöte den 28 och 29 maj 2009
Information och samråd inför ministerrådsmöte den 24 och 25 september 2009

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Björling och hennes medarbetare välkomna för behandling av inremarknadsdelarna av konkurrenskraftsrådet. Det finns en särskild bunt med Björlingska konkurrenskraftsfrågor; det är punkt 3 på den gula agendan.

Vi börjar med återrapporten från den 28 och 29 maj.

Anf. 41 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Ledamöter! Det känns spännande att vara här i dag och informera om framför allt det kommande konkurrenskraftsrådet, med Sverige som ordförande, där vi kommer att behandla en rad viktiga frågor för framtidens inre marknad som hör till förverkligande av gemenskapspatent och gemensam patentdomstol.

Vid det senaste mötet den 28 maj deltog jag vid inremarknadsfrågorna. Då diskuterade vi också ett förbättrat patentsystem i Europa. Det är en fråga som har diskuterats under väldigt lång tid. Vid det mötet antogs en principöverenskommelse som innebär att EG-domstolen ska avge ett yttrande över huruvida den föreslagna patentdomstolen är förenlig med EG-fördraget. Den begäran har under sommaren tillställts EG-domstolen, och rådet beslutade att behandlingen av gemenskapspatent och patentdomstol ska slutföras skyndsamt.

Fortsatta framsteg vad gäller gemenskapspatent och patentdomstol kommer naturligtvis att vara en prioriterad fråga för Sverige. I den frågan kommer jag att återkomma till nämnden i samband med konkurrenskraftsrådets möte i december. I övrigt hänvisar jag till den skriftliga rapporten.

Anf. 42 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Jag vet inte om punkt 13 a tillhör Ewa Björling. Den handlar om Googlebiblioteket, och där uppger man att EU-kommissionen skulle göra en analys av läget. Frågan är i så fall om rapporten från kommissionen finns.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Då frågar jag det rakt ut, för jag kan inte heller se det i papperen. Det gäller övriga frågor på s. 7 i återrapporten om rättsliga konsekvenser av digitala bibliotek, även kallad Google books. Är det inremarknadsministerns ansvarsområde? Om nej, finns det någon ansvarig tjänsteman på plats?

Anf. 44 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Tyvärr, det ser inte ut som att det är mitt ansvarsområde. Men vi kan återkomma skriftligt.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Ja, tack, då ber vi ansvarig tjänsteman höra av sig till nämndens kansli så att vi kan sprida svaret till hela nämnden.

Vi lägger rapporten från KKR den 28 och 29 maj till handlingarna och går vidare till information och samråd inför ministerrådsmötet den 24 och 25 september. Då har vi tre punkter på agendan som är Björlingska samt två Sabuniska, egentligen övriga frågor, som föredras av Ewa Björling.

A-punktssamrådet ligger utanför, men om det är någon som vill ställa frågor om det går det bra. Jag finner att det inte finns några frågor.

Vi går så in på punkt 4. Då ska jag först säga att näringsutskottet in-formerades den 16 september av statssekreterare Gunnar Wieslander i de här frågorna och anmäla att EU-nämnden behandlade frågan om inre marknaden senast den 27 februari. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt med avvikande meningar från v och mp. Nu föreligger en rad frågor, som ni ser av agendan. Utkast till rådets slutsatser är utsända i den kommenterade dagordningen.

Anf. 46 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Den fjärde punkten på dagordningen för KKR, hur man får den inre marknaden att fungera bättre, behandlar hur medlemsstater rent praktiskt kan förbättra genomförande, tillämpning och efterlevnad av regelverket på den inre marknaden. Rådet avser att anta råds-satser om detta.

Det finns mycket lagstiftning på inre marknadsområdet som underlättar för fri rörlighet för varor och tjänster, personer och kapital. Dessvärre tillämpas dessa regler inte alltid fullt ut. Det kan vara så att vissa regler är komplicerade att förstå och tillämpa och att man i medlemsstaterna genomför direktiv på olika sätt eller att samarbetet mellan myndigheter inom eller mellan medlemsstater brister.

Målet med slutsatserna är att ge en politisk skjuts så att medborgare och företag ska kunna dra nytta av de möjligheter som den inre marknaden redan ger.

En utgångspunkt för slutsatserna är den rekommendation som kommissionen publicerade i slutet av juni om åtgärder för att förbättra den inre marknads funktion. Den rekommendationen innefattar tydligare partnerskap mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och kommissionen och innehåller praktiska verktyg för att genomdriva tillämplig lagstiftning på alla nivåer.

De praktiska åtgärderna bygger i hög grad på de lösningar som redan finns i en del medlemsstater och som har visat sig fungera i praktiken i de berörda medlemsstaterna.

Den här rekommendationen är inte bindande utan utgör endast riktlinjer som kommissionen publicerat. Det innebär att det är upp till medlemsstaterna att bestämma vilka lösningar man vill använda sig av. Bland kommissionens riktlinjer finns bland annat att säkerställa en samordningsfunktion för den inre marknaden i förvaltningen, att underlätta samarbete mellan administrativa myndigheter i olika medlemsstater och med kommissionen, att förbättra införlivandet av direktiv på den inre marknaden, att säkerställa tillräcklig kunskap om den inre marknaden i förvaltningen, att underlätta för en snabb och effektiv problemlösning samt

att främja tillhandahållandet av praktisk information till företag och medborgare.

Förutom rekommendationen innehåller slutsatserna skrivningar om vikten av praktiska instrument, såsom Internal Market Information System, IMI, resultattavla av den inre marknaden och kontaktpunkter i varuförordningen och tjänstedirektivet.

De här slutsatserna fokuserar främst på tre områden. Dessa är praktisk information, administrativt samarbete och efterlevnad av regelverket för den inre marknaden, vilket inkluderar problemlösning. Det finns också ett avsnitt om genomförande av EG-rättslig lagstiftning.

Medlemsstaterna är överens om att åtgärder för att förbättra den praktiska tillämpningen av regelverket för inre marknaden bör vara en del i den kommande strategin för jobb och tillväxt, den så kallade post-Lissabon 2010.

Texten är i stort sett färdigförhandlad. I varje fall ser vi inte att det kommer att bli någon diskussion vid rådsmötet.

Anf. 47 BJÖRN HAMILTON (m):

Jag har bara en kort fråga till handelsministern. I början av sin karriär inom regeringen anförde handelsministern att just förbättring av den inre marknaden var ett av de prioriterade områdena. Motsvarar det här de synpunkter och idéer som handelsministern hade vid det tillfället? Eller finns det anledning att trycka på mer för att det ska fungera bättre?

Anf. 48 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Tack Björn Hamilton för frågan. Det motsvarar stora delar av det, men jag tror framför allt att vi hela tiden måste hålla diskussionen levande. Vi tenderar ofta att säga att vi har en inre marknad, rörligheten fungerar fullt ut, vi är medlem i EU och därmed är det färdigt. Det är ofta den känslan man får. Sanningen är ganska långt därifrån. Vi behöver hela tiden vidareutveckla den, och framför allt behöver vi tala med varandra medlemsstaterna emellan just när vi inför ny lagstiftning så att vi gör det på ett sätt där vi inte skapar nya hinder. I dag är vi relativt effektiva på att fokusera på hur vi tar bort hinder, och vi förenklar genom ny lagstiftning och nya regler som är gemensamma. Men tyvärr är vi fortsatt ganska duktiga på att skapa nya hinder genom att implementera på olika sätt.

Det återstår mycket arbete.

Anf. 49 ORDFÖRANDE:

Det är mycket bra att det här prioriteras under svenskt ordförandeskap.

Anf. 50 DÉSIRÉE PETHRUS ENGSTRÖM (kd):

Fru ordförande! Under punkt 4 om den inre marknaden finns det fyra punkter – a, b, c och d. På den fjärde punkten står det om kontaktpunkter som hänför sig till tjänstedirektivet. Jag tycker att man ska notera, fru ordförande, att det ännu inte är implementerat i svensk lagstiftning utan bereds just nu, och det är oklart om det kommer att behandlas i arbets-

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Låt mig bara för riksdagens del säga följande om tjänstedirektivet. Dels behandlar vi strax den punkten för sig, som nästa punkt, dels har enligt våra och kansliets noteringar näringsutskottet redan fått frågan och är ansvarigt utskott i riksdagen. Jag ser att näringsutskottets ordförande nickar. Vi noterade att propositionen avlämnades till riksdagen den 27 maj. Vi kommer till det snart.

Därmed avslutar vi punkt 4. Sammanfattningsvis finner jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 5 är en lägesrapport om genomförande av tjänstedirektivet. Det var fel i den kommenterade dagordningen där det stod att frågan inte hade varit i nämnden. Det var den enligt våra noteringar den 27 februari då vi fick en lägesrapport. Sedan ska rådet få information om läget och diskutera detsamma. Jag anmäler att ansvarigt utskott i riksdagen är näringsutskottet och att riksdagen fick propositionen strax före sommaruppehållet vad gäller det svenska genomförandet.

Anf. 52 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Kommissionen kommer att rapportera var medlemsländerna befinner sig i genomförandeprocessen för tjänstedirektivet. Det är mycket angeläget att tjänstedirektivet genomförs korrekt och i tid. Vi välkomnar att kommissionen presenterar ämnet och att en diskussion förs om vikten av ett effektivt genomförande i tid.

Ska jag fortsätta direkt och vidareutveckla detta, eller ska vi ta frågor först?

Anf. 53 ORDFÖRANDEN:

Du får inleda punkten om lägesrapport om genomförande av tjänstedirektivet och säga det som behöver sägas från regeringens sida.

Anf. 54 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Det har varit många frågor om tjänstedirektivet verkligen kommer att genomföras i tid av alla. Vi får se vad kommissionen kommer att presentera, men det är fortfarande 3 ½ månad kvar till dess att tjänstedirektivet ska vara genomfört. Det är därför i dag inte möjligt att säga exakt vilka som kommer att ha uppfyllt direktivets krav i tid. Men det kommer i alla fall att finnas en initial kontaktpunktslösning i flertalet medlemsstater. Det här kommer även efter årsskiftet, bland annat i Sverige, att vidareutvecklas för att få så stor användarvänlighet som möjligt. Majoriteten av medlemsstaterna kommer också att ha genomfört regelinventeringen och en lagstiftning som gör att man genomför tjänstedirektivet i tid.

Vi kan dock befara att det finns en del medlemsstater som inte kommer att ha genomfört tjänstedirektivet fullt ut. Då hamnar saken i sådant läge att det kan bli fråga om överträdelseförfarande från kommissionen, som satsar stora resurser på korrekt genomförande.

Det här kommer att vara en lunchdiskussion, och jag kommer att beskriva det svenska genomförandet som väntas ske i tid.

Det som vållar oss vissa bekymmer är att sätta de elektroniska förfarandena genom kontaktpunkten på plats fullt ut. Det är vi inte ensamma om. Anledningen till svårigheterna är att utvecklingen av format för elektroniska underskrifter fortfarande pågår inom EU.

Diskussionen under lunchen kommer att föras mot bakgrund av Presidency Note och följande två frågor: What are the main benefits or consequences that you expect implementation will have in your country? Jag kommer att beskriva att vi ser positiva effekter av direktivet, särskilt vad avser möjligheten att locka fler att starta verksamhet i Sverige med hjälp av den gemensamma kontaktpunkten, ett effektivare samarbete mellan myndigheter, att man förenklar för tjänsteföretagen och slutligen att direktivet ökar förståelsen för den inre marknadens grundläggande principer, särskilt inom förvaltningen. Nästa fråga är: What benefits would you expect to see for businesses established in your country and other member states? Där kommer jag att beskriva att svenska tjänsteföretag förväntas få tillgång till snabbare och enklare handläggning av tillstånd, färre handelshinder och väl fungerande kontaktpunkter på relevanta språk.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Jag vill understryka hur viktig tjänstemarknaden är för jobbskapande och verkligen stödja handelsministern i det här arbetet under svenskt ordförandeskap. Självklart är vi redan i dag nyfikna på hur handelsministern bedömer läget på det stora hela. Kan hon ge oss en känsla för hur många som genomför i tid och om det kommer att funka? Kommer det att funka till jul eller inte? Det vill jag gärna höra lite mer om.

Sedan kan man lägga till att det också finns många duktiga svenska företag som sysslar med e-förvaltning, elektroniska signaturer och så vidare. Det utgår jag från att ministern känner väl till, och jag hoppas att hon också tar det med sig för att underlätta för kollegerna att sprida svensk industri i utlandet. Det är en fråga där vi borde ligga ganska långt framme, faktiskt.

Anf. 56 KARIN PILSÄTER (fp):

Det här hör egentligen inte hit, men för att det inte ska bli några missförstånd vill jag säga att handläggningen av den här frågan ovanligt nog började redan innan propositionen kom genom att vi i näringsutskottet hade en grundlig genomgång med departementet om lagrådsremissen. Frågan är också översänd till arbetsmarknadsutskottet för yttrande, som jag förutsätter att man där gör på ett noggrant men snabbt sätt, så att också Sverige ska hinna med att implementera lagstiftningen i god tid. Vi hade första föredragningen i utskottet i onsdags och fick då en ordentlig genomgång av den här punkten av statssekreterare Wieslander. Det är viktigt att man känner den parallella processen.

Jag har inga ytterligare frågor, för vi har redan fått en så grundlig information.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Bra. Då har vi koll på riksdagsbehandlingen också. Tack för det!

Anf. 58 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Införandet av tjänstedirektivet i Europa är viktigt. Vi har haft det uppe tidigare, helt korrekt, som ordföranden sade. Vi tycker att det är viktigt att återkomma till det som står i den svenska ståndpunkten. Vi delar den i vad gäller vikten av att alla medlemsländer inför detta vid samma tillfälle. Detta handlar ju också om konkurrens mellan företag. Om inte Sverige och kanske några andra länder går i bräsch tar det några år till innan de andra är med på resan.

Vi tycker att det är oerhört angeläget, precis som vi också är för införandet av tjänstedirektivet. Vi håller med om det positiva som ministern uttrycker med undantag för en sak som finns med i en motion från oppositionen, nämligen det som handlar om kontaktperson. Jag vill nämna detta även om jag inte ställer någon fråga om det till ministern nu.

Efter mötet är vi för vår del mycket angelägna om att få information om hur det ser ut i de andra medlemsländerna och hur långt de har kommit. I det här perspektivet och med den erfarenhet vi har tycker jag inte att tre och en halv månad kvar är särskilt lång tid. Vi talar ofta om regel-förenkling, men ibland är det aktuellt att också förebygga sådant som handlar om regler.

Vi ser fram emot återrapporteringen och hoppas att den blir mycket utförlig, så att vi vet hur läget är i Europa. I förhållande till det kommer vi att ta ställning till hur man kan driva denna fråga.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Med risk för att bli lite nördig vill jag sticka in med en formfråga. Man kan påminna om att återrapporter från rådet ska komma riksdagen till handa inom fem dagar. Även om det dröjer innan vi får dem i papersutskick inför nästa KKR-nämnd ska vi åtminstone kunna hitta dem på kansliet inom en arbetsvecka. Det gäller även i det här fallet.

Anf. 60 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Jag får börja med att försöka besvara fru ordförandens frågor. Hur många kommer att vara färdiga i tid? Jag har inget svar på det i dag. Det är ingen av oss som har det. Vi måste invänta vad kommissionen säger. Men vi har valt att lyfta upp denna punkt till lunch-diskussion för att just sätta press på medlemsländerna. Det är också därför som vi har valt att ställa två specifika frågor och se hur långt man har kommit.

Det gäller hela tiden att hålla lågan levande och ha pressen fullt ut, inte minst senare när det gäller att se hur det fungerar i verkligheten. Det handlar inte bara om att det är en deadline den 28 december utan också om hur det kommer att se ut nästa år: Vad är mest användarvänligt och så vidare? Hur fungerar det i praktiken för tjänsteföretagen?

Karin Pilsäter, jag får tacka för att samarbetet fungerar bra. Jag hoppas att det fortsätter så.

Till Carina Adolfsson Elgestam vill jag säga att jag har noterat att denna motion finns. Carina hade inga frågor, men jag vill tacka för det stöd som jag får från alla i EU-nämnden. Har jag ett så starkt stöd kan jag också vara starkare som ordförande.

Anf. 61 MARIE WEIBULL KORNIAS (m):

Fru ordförande! Jag har ingen fråga, bara en kort kommentar. Det är naturligtvis mycket positivt för Sverige och för hela unionen att det här går framåt. Jag kan bara konstatera att det finns en lång lista på tjänster som är undantagna i tjänstedirektivet, och det beklagar jag. Det handlar om allt från finansiella tjänster, tjänster som tillhandahålls av bemanningsföretag och hälso- och sjukvårdstjänster, där vi har spetskompetens. Jag kan verkligen beklaga att det inte är inkluderat denna gång.

Anf. 62 BÖRJE VESTLUND (s):

Jag har absolut ingen avvikande uppfattning jag heller.

När det gäller Sveriges implementering finns det anledning att påminna om att vi i Sverige har varit snabba i den här typen av liberaliseringsprocesser. Ibland har det tagit en ände med förskräckelse – allting ska beskrivas som det verkligen är – och det har blivit problem. Inte minst på transportsidan har det varit så. Det har handlat om stora länder, till exempel Tyskland och Frankrike, som har kommit in och konkurrerat på vår marknad, men vi har inte fått komma in och konkurrera på deras marknad.

Jag hoppas verkligen att man håller i detta nu. Den här gången handlar det visserligen inte om statliga företag, men det är ändå viktigt att alla gör det ungefär samtidigt. Sedan kan det väl i något fall vara så att det inte sker exakt på datumet, men jag tror i alla fall att det är viktigt att vi lär oss av hur det har gått tidigare.

Anf. 63 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Tack för övriga kommentarer. Jag ska bara kort nämna att vi kan skicka kommissionens rapport till nämnden direkt efter mötet.

Anf. 64 ORDFÖRANDEN:

Det tackar vi för. Det känns som att det finns ett brett intresse för det. Då ser vi fram emot både den och återrapporten snart.

Då kan jag sammanfatta. Som handelsministern väl redan känner på sig finner jag att det finns brett stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Då går vi till punkt 6, Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av ett annat direktiv om årsbokslut i vissa typer av bolag avseende mikroenheter.

Den här frågan behandlas av civilutskottet och av justitiedepartementet. Det är ett typexempel på sådant som riskerar att falla mellan stolarna. Nu är vi förberedda på att frågan dras av handelsministern just i dag.

Det var Coreper i förrgår, där delar av den här frågan låg öppna. Vi har lite frågetecken i de underlag som vi har fått. Man hänvisade lite till att det ser svårt ut och att det ska tas upp i Coreper, och därför kan man inte säga så mycket än. Jag ser därför fram emot att få färsk information från handelsministern, så att vi får läget klart för oss.

Anf. 65 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Det är en fråga som inte har varit på mitt bord särskilt länge heller, men jag tycker att den är intressant.

Kommissionens förslag syftar till att minska företagens administrativa börda i enlighet med EU:s målsättning om en minskning av de administrativa kostnaderna med 25 procent fram till 2012. Förslaget innebär i korthet att de minsta företagen, till exempel frisörer, hantverkare och affärsinnehavare med liten omsättning eller få anställda kan, om medlemsstaterna själva bestämmer det, helt undantas från EG:s bolagsrättsliga direktiv om årsredovisning.

Det här gäller så kallade mikroföretag, det vill säga företag med högst tio personer, en omsättning på högst 5 miljoner och ett kapital på högst ... Jag tittar på en av mina medarbetare, som kanske kan fylla i.

Anf. 66 Ämnesrådet STEFAN PÄRLHEM:

Jag ska svara på detta med gränsvärdet som kommissionen har föreslagit. Som ministern säger är det högst tio anställda, 500 000 euro i tillgångar och 1 miljon euro i omsättning.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

För att vara specifik: Gäller de var för sig eller tillsammans?

Anf. 68 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Två av tre ska vara uppfyllda.

Möjligheten att undantas från årsredovisning innebär att varje medlemsstat ges full frihet att bestämma vilka redovisningsbestämmelser som ska gälla för de minsta företagen. Det här förslaget har dock under våren visat sig vara kontroversiellt. Medlemsstaterna är indelade i två klara läger: ett där man är starkt för förslaget och ett där man är lika starkt emot det. De länder som är emot förslaget utgör en blockerande minoritet, men eftersom förslaget tekniskt sett är mycket okomplicerat har Sverige bedömt att det inte är meningsfullt att fortsätta förhandlingarna i arbetsgruppen med den låsning som har förelegat.

Efter sommaren har frågan delvis hamnat i annat ljus. Kommissionen har nämligen tillkännagivit att den översyn av redovisningsdirektiven som var aviserad till hösten har blivit försenad med cirka ett år. Det kan ha betydelse. Ett argument som många medlemsstater angett som stöd för sitt motstånd mot förslaget har nämligen varit att de önskade att det skulle samordnas med den generella översynen av direktivet.

Mot bakgrund av låsningen i arbetsgruppen och senareläggningen av översynen har Sverige tagit initiativ till att under konkurrenskraftsrådet hålla en vägledande diskussion om förslaget. Syftet med detta är att klargöra om det numera finns stöd för kommissionens förslag eller om det annars finns stöd för att i arbetsgruppen förhandla om ett modifierat förslag.

Anf. 69 BÖRJE VESTLUND (s):

Det här är ju ett ärende som behandlas i civilutskottet, precis som ordföranden sade, och där har vi inte fått någon information om just detta ärende.

I Stockholmsprogrammet står det tydligt att man på handelsrättens område ska utveckla nya regelverk som skyddar borgenärer, arbetstagare och konsumenter. Då blir det lite konstigt. Det absolut lägsta man borde kunna kräva av ett bolag är ju att man upprättar någon form av årsredovisning. Det blir väldigt konstigt om det är just den saken man tar bort. Jag kan tänka mig många andra förenklingar för mikroföretag, men här verkar det som om man tar bort det absolut lägsta man över huvud taget kan kräva. Det blir liksom bara att de ska redovisa allmänna åtgärder, kanske enskilda verifikationer. I det här fallet blir det konstigt om man inte får en sammanfattning från bolagen på vad det är de har gjort. Därför är vi tveksamma till detta förslag.

Vi vet inte heller vad som kan komma nästa gång. Det här är små företag. Blir det bra kanske man tycker att det ska gälla för ännu lite större företag. Vi ser så att säga inte konsekvenserna av det. Det kan också finnas skattemässiga delar i det här som vi inte kan överblicka. Därför vill vi anmäla avvikande mening på den här punkten.

Anf. 70 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar risken för avvikande mening.

Jag ska ändå be båda parter att förtydliga sig så att vi får det till rullorna. Kan handelsministern förtydliga den svenska positionen inför förhandlingarna i rådet så som de nu ska föras, för det är den vi ska förhålla oss till. Sedan vill jag fråga oppositionen hur oppositionen hade velat se Sverige agera annorlunda i rådet i just den här frågan. Det vore bra om bägge parter kan ge oss lite tydligare information.

Anf. 71 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Jag vill börja med att understryka det som jag nämnde inledningsvis, nämligen att förslaget innebär att varje medlemsstat fortfarande får full frihet att bestämma vilka redovisningsregler som ska gälla för de minsta företagen. Det här är en option för medlemsstaterna. Det är välkommet eftersom det i dag är i huvudsak samma regler för årsredovisning som gäller för såväl mycket små företag som för ganska stora företag. Förslaget skulle ge oss en möjlighet att anpassa den svenska lagstiftningen så att redovisningskraven på de allra minsta företagen minskar. Det här är dock en fråga som i sedvanlig ordning först ska utredas ordentligt.

Jag ska tillägga lite om den svenska ståndpunkten. Vi stöder förslaget eftersom det utgör ett viktigt steg mot behövlig regelförenkling. Det är fortfarande, som jag sade, en option till medlemsstaterna. Sverige skulle dock gärna se att det kompletterades med vissa bestämmelser som gör det möjligt att skapa transparens vid gränsöverskridande handel även för de minsta företagen. Men, som sagt, vi tar upp en diskussion för att höra var medlemsstaterna befinner sig i sina ståndpunkter i dag. Det är en option.

Anf. 72 BÖRJE VESTLUND (s):

För att på ordförandens begäran precisera menar vi att Sverige skulle avvisa det här förslaget. Det är det ena.

Det andra är att vi har varit skeptiska till det här från början. Vi har varit tveksamma. Det innebär ju inte att vi tycker att man ska ha samma

typ av årsredovisning för jättestora koncerner som för små företag. Vi kan mycket väl tänka oss att man ska diskutera att kanske ha en förenklad typ av årsredovisning, men inte att helt ta bort den. Vi tycker att det är det allra minsta vi kan kräva av någon juridisk person, att man redovisar ett bokslut. Varje liten ideell förening som får någon typ av det minsta lilla anslag från en kommun eller från staten måste ha ett bokslut. Även om man inte i övrigt är skatteskyldig måste man ha ett bokslut. Det förvånar mig att regeringen har den här ståndpunkten.

En annan sak i det här som jag tycker är minst lika viktig och principiell för Sveriges EU-politik, som jag trodde att vi var ganska överens om, är att det är bra om man inte har olika regelverk på just de här områdena. Först och främst ska reglerna verkligen vara transparenta. Man ska inte kunna konkurrera med olika regelverk så att ett bolag väljer att flytta till ett annat land därför att de har ett regelverk som är bättre.

Här tror jag att vi har en väldigt bred enighet i det här parlamentet. På just dessa områden är det bra att samarbeta så att det inte blir onödig konkurrens mellan länderna om arbetskraft, företag eller någonting annat.

Jag måste säga att jag inte förstår regeringens ståndpunkt riktigt. Vi tycker att regeringen ska säga nej till förslaget därför att det finns så många tveksamheter i det.

Anf. 73 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Rätt mycket har sagts redan. Vi vill också anmäla avvikande mening. Jag kan instämma i mycket av det som Börje Vestlund har framfört från Socialdemokraterna.

Sedan skulle jag vilja ställa en fråga. Det finns ganska mycket kritik från remissinstanserna när det gäller de svenska ståndpunkterna. Handelsministern anförde då att varje land kan införa regler. Det är en liten sidofråga, men den svenska regeringen anser alltså att det ska finnas vissa regler men vet inte exakt hur de ska se ut. Är det rätt uppfattat?

Jag kan tycka att det är ganska sjyst att ha en minimilagstiftning på EU-nivå för att just förhindra ekonomisk brottslighet, osund konkurrens och så vidare. Där vill vi förenkla, men det är att gå för långt att avskaffa detta helt.

Sedan vet jag inte om mikroföretag är företag med en omsättning på nära 10 miljoner. För mig är det ett medelstort företag.

Anf. 74 EVA OLOFSSON (v):

Jag vill bara instämma i det som ledamöterna från Socialdemokraterna och Miljöpartiet har sagt. Även vi från Vänsterpartiet anmäler avvikande mening.

Anf. 75 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Jag får förtydliga mig ännu en gång. Det har aldrig varit fråga om att ta bort kraven på årsredovisning i Sverige. Det är inte det som diskussionen gäller i detta fall.

Som jag sade väljer medlemsstaterna själva, men det här förslaget skulle ge oss en möjlighet att anpassa svensk lagstiftning så att det blir regelförenklingar för de allra minsta företagen. Men, återigen, det är en

fråga som i sedvanlig ordning måste utredas ordentligt innan man tar ett sådant beslut.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Det är ändå inte Socialdemokraternas uppfattning, tyvärr. Då vet vi det.

Jag ska sammanfatta med att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende, men jag tvingas notera avvikande meningar från s, v och mp.

Det var den sista beslutspunkten för Björlings del. Men så fanns det som sagt två Sabuniska och en Björlingsk övrig fråga, 8 d, e och f. Underlag är utsänt. Är det någonting som handelsministern vill säga om dem får hon men måste inte.

Anf. 77 BÖRJE VESTLUND (s):

På punkten e undrar jag om man över huvud taget har vägt in frågan om tjänstedirektivet. Vid konsumentfrågor handlar det ofta om varufrågor, men det är även mycket tjänster i det sammanhanget. Därför bör man väl också fundera över tjänstesektorn.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Tillsyn av konsumentregelverket alltså.

Anf. 79 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Min fråga hänger samman med Börje Vestlunds. Egentligen gäller den frågan även d-punkten, angående harmoniserade metoder för klassificering och rapportering av klagomål och förfrågningar från konsument, kopplat till tjänstedirektivet, som är på ingång, om man uttrycker det så, eventuellt den 28 december. Finns det med?

Anf. 80 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tänker bara fråga om ministern tänker göra något inlägg under d-punkten, eftersom det står att skälet till detta är att man ska få en uppfattning om vad konsumenterna klagat på och frågar efter. Samtidigt kommer det att vara frivilligt för tillsynsorganen att välja om de vill införa den harmoniserade metoden. Då undrar man hur tillförlitligt det egentligen kommer att bli, så att man verkligen vet att det här är vad konsumenterna funderar över och klagat på.

Anf. 81 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Vi börjar med att svara på den sista frågan, fru ordförande. Det är bara en presentation från kommissionen. Det föreslås inte någon diskussion.

Sedan ska jag lämna över ordet till Rebecca Heinemann som är departementssekreterare på Integrations- och jämställdhetsdepartementet.

Anf. 82 Departementssekreteraren REBECCA HEINEMANN:

När det gäller den första frågan, om tillsyn och tjänstedirektivet, kan jag säga att det här är ett meddelande från kommissionen om tillsyn som omfattar konsumentskyddslagstiftningen. Primärt ingår inte tjänstedirek-

tivet där, även om det finns bestämmelser om konsumentskydd i tjänstedirektivet.

Kommissionen håller i detta meddelande mer fram prioriteringen av en stärkt tillsyn och att det är ett prioriterat område. Sedan är det naturligtvis upp till medlemsstaterna att utöva tillsyn också över de bestämmelser som tjänstedirektivet omfattar. I och med att medlemsstaterna har tillsynsmyndigheter som även utövar tillsyn av konsumentskyddsbestämmelser ingår dessa indirekt i det.

När det gäller den harmoniserade metoden för konsumentklagomål är det alltså ett förslag från kommissionen. Man har kunnat konstatera att alla medlemsstater på något sätt tar in klagomålsstatistik och rapporterar den men att det skiljer sig mycket åt. Statistiken skulle kunna utgöra ett bra underlag för nya policyåtgärder på området.

Eftersom man vet att det kan vara lite svårt att påtvinga medlemsstater ett visst sätt att rapportera har man tagit fram ett meddelande som nu är ute på remiss till den 5 oktober när medlemsstater och berörda organ ska ha tyckt till om detta. Därefter kommer kommissionen att fundera över hur man går vidare med frågan.

Anf. 83 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Jag vill inte säga något mer avseende de frågor som ställdes.

Däremot skulle jag när det gäller punkten 8 f vilja berätta lite grann om slutsatserna från den konferens som hölls i Stockholm den 11 september. Det var UD som anordnade konferensen om Safe Products – At the Core of the EU Single Market med fokus på marknadskontroll och fri rörlighet för varor. Syftet med konferensen var att lyfta fram betydelsen av marknadskontroll och uppmärksamma de nya förpliktelser som åligger medlemsstaterna genom den nya EG-förordningen om ackreditering av marknadskontroll. Förordningen ålägger medlemsstaterna att från den 1 januari nästa år bedriva marknadskontroll för alla varor som är föremål för EG-harmonisering.

Representanter för både privat näringsliv och myndigheter samt konsumentföreträdare framhöll vikten av att varorna på marknaden verkligen uppfyller standardkrav, att marknadskontroll inte enbart är en nationell fråga och varför samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter, EU-institutioner och övriga intressenter måste förbättras. Att bedriva en effektiv marknadskontroll är förvisso en viktig fråga ur konsumentskyddsaspekt men syftar också till att upprätthålla förtroendet för den inre marknaden. Det är särskilt viktigt när EU:s aki utvecklas till flera områden, som miljö, klimat och energi.

Dessutom ansåg man att strängare sanktioner mot dem som åsidosätter reglerna bör övervägas. Flera talare lyfte fram den externa dimensionen av inre marknaden och menade att väl fungerande handelssamarbete med länder utanför EU också är viktigt för EU:s konkurrenskraft.

Avslutningsvis kan jag säga att Spanien, som tar över efter det svenska ordförandeskapet, kommer att fortsätta driva de här frågorna. De har också utlovat en ny konferens under det spanska ordförandeskapet i detta ämne.

2009/10:2
18 september

2009/10:2
18 september

Anf. 84 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen i de övriga frågorna.

Är det ytterligare något som handelsministern vill ta upp? Nej. Då tackar vi handelsministern med medarbetare så mycket för i dag. Vi önskar trevlig helg och lycka till på rådet.

Anf. 85 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Då säger jag tack, fru ordförande och ledamöter, och önskar trevlig helg jag också.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Tobias Billström med medarbetare välkomna.

Först ska vi titta lite på återrapporter från ministerrådsmötet den 4 och 5 juni och det informella mötet den 15 till 17 juli. Låt oss börja med mötet den 4 och 5 juni. Där är en skriftlig återrapport utsänd.

Anf. 87 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det är trevligt att vara här. Det är helt riktigt att den första punkten är en återrapportering från RIF-rådet i Luxemburg. Vid det sista formella rådet under tjeckiskt ordförandeskap diskuterades bland annat situationen i Medelhavet och fri rörlighet. Det är frågor som även återkommer på dagordningen för mötet i nästa vecka.

Från svensk sida underströk vi vikten av att se till den externa dimensionen av det gemensamma asylsystemet. Situationen i Medelhavet visar tydligt på behovet av en konkret politik på området.

Kommissionen lämnade också en lägesrapport från förhandlingarna om rättsakterna inom det så kallade första asylpaketet.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Eftersom det inte är någon som har några frågor lägger vi denna återrapport till handlingarna. Sedan tar vi nästa, och den är också utsänd.

Anf. 89 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Den andra återrapporteringen är från det informella ministermötet i RIF i Stockholm den 15 till 17 juli i år. Vid det informella RIF-rådet i Stockholm hölls en första diskussion i ministerkretsen om kommissionens meddelande och det kommande Stockholmsprogrammet.

Vi anser från svensk sida att kommissionens meddelande utgör ett bra underlag inför de kommande förhandlingarna. Det var också uppfattningen bland medlemsstaterna vid det informella mötet.

Många medlemsstater delade också vår uppfattning att det medborgar- och individnära perspektiv som kommissionen anlagt i meddelandet är riktigt och bör utmärka det kommande programmet.

En utgångspunkt i kommissionens meddelande som flertalet tagit fasta på var att väl hanterad migration är positiv för de enskilda medlemsstaterna, för EU som helhet och även för ursprungsländerna och de enskilda migranterna. Om vi ska kunna leva upp till målen i Lissabonstrategin om att EU ska vara en dynamisk och konkurrenskraftig ekonomi kommer vi sannolikt att behöva öppna för arbetskraftsinvandring i större utsträckning än vad som görs i dag, inte minst med tanke på den demografiska utmaning som vi står inför.

Det råder enighet kring uppfattningen att medlemsstaterna gemensamt måste möta den olagliga invandringen till EU. Vikten av att vi upp-

rätthåller en balans i detta arbete, så att säkerhetsåtgärderna inte medför att laglig invandring till EU begränsas eller att asylsökandes tillgång till asylprocessen försvåras, underströks.

Medlemsstaterna framförde att vi i framtiden på ett bättre sätt bör kunna visa solidaritet med de medlemsstater och tredjeländer som är mest utsatta för ett migrationstryck eller upplever en särskild belastning på sitt asylsystem. Hur detta ska ske råder det emellertid delade uppfattningar om.

Vid mötet diskuterades frågan om solidaritet och ansvarsfördelning. Det migrationstryck som delar av unionen är utsatt för är en utmaning för oss alla. Det krävs en heltäckande ansats som är hållbar på både kort och lång sikt. Flera medlemsstater framhöll att EU:s agerande bör utgå från den globala ansatsen för migration.

Det framfördes att det sedan tidigare uppsatta målet att skapa ett gemensamt asylsystem ska kvarstå. Det bör dessutom utvecklas för att bli mer effektivt. Utgångspunkten för detta måste vara att den enskilda asylsökande ska få ett likvärdigt mottagande och få sin ansökan bedömd efter samma kriterier oavsett till vilken medlemsstat han eller hon anländer.

Avslutningsvis är mitt intryck att det finns en stor samsyn om vissa av huvudlinjerna för det framtida samarbetet. Det blir nu vår uppgift att föra fram idéer som kan realisera de synpunkter som medlemsstaterna haft och finslipa innehållet i det utkast till program som vi ska lägga fram och förhandla om.

Under hösten tar vi emot delegationer från medlemsstater för bilaterala diskussioner. I den senare delen av oktober planerar vi att lägga fram det första utkastet till program. RIF-rådet ska behandla texten vid rådsmötet den 30 november och 1 december. Gaerc, rådet för allmänna frågor och yttre förbindelser, har det på sitt bord den 7 och 8 december. Slutligen är förhoppningen att programmet ska kunna antas av Europeiska rådet den 10 och 11 december.

Vid sidan av förhandlingarna i rådet förutsätter vi också täta kontakter med det nyvalda Europaparlamentet som har signalerat att de är angelägna om att vara med i processen. Justitieminister Beatrice Ask och jag besökte parlamentet i början av september för att presentera vår allmänna planering inför ordförandeskapet.

Anf. 90 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Fru ordförande! Jag är bara lite nyfiken på att höra om statsrådet utifrån de här diskussionerna kan se om detta kommer att påverka arbetet med Stockholmsprogrammet som vi antog i riksdagen häromdagen. Finns det några konfliktpunkter eller någonting som det kan bli lite spänning kring?

Anf. 91 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Först och främst är det självklart att slutsatserna från det informella ministermötet spelar in när det gäller Stockholmsprogrammet. Det visar framför allt att den inslagna linje som vi följer är vettig. Men det som är angeläget att utröna nu är precis det som Helena Bargholtz är inne på, det vill säga om det finns andra synpunkter från medlemsstaterna. Det återstår att se. Därav de bilaterala diskussionerna där vi möter medlemsstater en efter en här i Stockholm och lyssnar till deras synpunkter och inspel.

Först när vi har helhetsbilden klar för oss, och det har vi ännu inte eftersom vi fortfarande håller på med diskussionerna, är det läge att sätta sig ned och fundera över var eventuella konfliktlinjer går och var det finns samsyn, för det ska man inte heller glömma bort. Det kan vara minst lika viktigt för att göra en bra helhetsbedömning.

2009/10:2
18 september

Anf. 92 ORDFÖRANDEN:

Vi lägger den återrapporten till handlingarna och går in på information och samråd inför rådsmötet den 21 september.

Det har varit både överläggningar och information med statsrådet i socialförsäkringsutskottet så sent som i går. Det var överläggningar på punkterna 3 och 6 och i övrigt information om radsagendan.

A-punktslistegodkännandet ligger numera utanför sammanträdet och avslutas kl. 16.00 i dag, men om någon vill ställa frågor om det kan man förstås göra det.

Vi går vidare till punkt 3, Inrättande av ett gemensamt EU-program om återflyttning/vidarebosättning. Det är en diskussionspunkt för vår del. Det är ny fråga från kommissionen, men som Helena Bargholtz antydde alldeles nyss har riksdagen börjat behandla själva Stockholmsprogrammet där detta är berört. Utlåtandet om Stockholmsprogrammet antogs i kammaren i onsdags, den 16 september. Socialförsäkringsutskottet hade fått yttra sig över justitieutskottets utlåtande. När socialförsäkringsutskottet gjorde det fanns det avvikande meningar från s, v och mp. Det gjorde det även till justitieutskottets motivreservation. Nu vet ni det, och det står i protokollet vad riksdagen har gjort åt detta.

Sist i raden kom överläggningarna i socialförsäkringsutskottet i går. Där fanns det stöd för regeringens ståndpunkt som dock justerades efter tillägg på förslag från Vänsterpartiet och Miljöpartiet. Denna justerade ståndpunkt har vi fått i kanslikommentarerna i form av ett omedelbart justerat protokollsutdrag från socialförsäkringsutskottet. Det fick nämndens ledamöter i går kväll. Eftersom det kom så sent är det nog bra om vi nämner lite om det i dag, så att nämndens ledamöter vet var vi står.

Därutöver ska vi som vanligt försöka förhålla oss till det som är nytt eller förhandlingsrelevant efter den överläggning som socialförsäkringsutskottet har haft.

Anf. 93 MARYAM YAZDANFAR (s):

Jag var inte med på socialförsäkringsutskottets möte i går eftersom jag inte sitter där, men vad jag har förstått lades det förslag som regeringen antog fram av s, v och mp och inte bara av v och mp.

Anf. 94 ORDFÖRANDEN:

Jag ber om ursäkt. Då står det fel i mina anteckningar. Ståndpunkten justerades i socialförsäkringsutskottet på förslag av s, v och mp. Jag tror att statsrådet nu kommer att berätta för oss hur den ser ut.

Anf. 95 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det var bra att vi fick det klargörandet, annars hade jag också gjort det eftersom det papper som lämnades över inkluderade samtliga tre

partier. Det är viktigt eftersom det därmed finns en stark position för regeringen när vi åker till Bryssel på måndag.

Det gör vi alltså för att ha RIF-råd. Punkt 3 handlar om inrättande av ett gemensamt EU-program om vidarebosättning. Som ni kanske vet har Sverige sedan länge drivit frågan om ett gemensamt vidarebosättningsprogram för EU. Vi välkomnar därför kommissionens meddelande. De senaste åren har antalet medlemsstater med årliga program för vidarebosättning ökat, men den del av det totala antalet människor som vidarebosätts globalt som tas emot i EU är fortfarande liten.

Jag vill också inflika att det är uppenbart att det finns ett översättningsfel. Det står återflyttning i förhållande till vidarebosättning. Så blir det ibland i EU-sammanhang, och det vet jag att nämnden är med på, men återflyttning speglar inte precis vad det här handlar om. Jag föreslår att ni bortser från det och koncentrerar er på begreppet vidarebosättning, vilket är det centrala i det här sammanhanget.

Med ett EU-gemensamt program skulle vidarebosättning kunna användas mer strategiskt och integreras mer effektivt i EU:s externa relationer generellt sett. Enligt kommissionens meddelande ska programmet först och främst vara en mekanism för att slå fast gemensamma årliga prioriteringar och möjliga vidarebosättningsinsatser för EU och en mer effektiv användning av finansiellt stöd genom Europeiska flyktingfonden, alltså ERF III.

Enligt den nuvarande bestämmelsen i flyktingfonden tillåts att ekonomiskt stöd ges till medlemsstater som vidarebosätter personer som faller under angivna kategorier. Med det nya förslaget ändras de nuvarande kriterierna till ett flexiblere system där medel ur fonden kommer att göras tillgängliga för de medlemsstater som väljer att vidarebosätta i enlighet med de av kommissionen fastlagda prioriteringarna. Enligt förslaget kan prioriteringarna gälla både geografiska områden och nationaliteter och särskilda kategorier av flyktingar som ska vidarebosättas. Prioriteringarna kommer att identifieras i samråd med bland annat UNHCR, det vill säga FN:s flyktingkommissariat.

Kommissionens förslag är ett bra första steg för EU för att få fler medlemsstater engagerade i vidarebosättning och öka antalet människor som vidarebosätts till Europa. Med gemensamma prioriteringar och gemensamma insatser skulle vidarebosättningsinstrumentet kunna användas mer strategiskt för att bidra till att lösa flyktingsituationer ute i världen.

Som ordförande kommer vi att prioritera arbetet med det gemensamma EU-vidarebosättningsprogrammet inom rådet. Vi hoppas få ett brett och starkt stöd för detta bland medlemsstaterna.

Anf. 96 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru ordförande! Jag skulle vilja fråga statsrådet om detta med finansiellt stöd. Det finns en fastlagd summa som man får. Jag tror att det är 4 000 euro för varje kvotflykting. Nu förs det ett resonemang om att man ska bli lite mer flexibel i detta. Statsrådet berörde det också. Samtidigt är detta med vidarebosättning någonting som vi i Sverige har drivit och tycker är en väldigt viktig fråga.

Tittar vi generellt på Europeiska flyktingfonden är det grovt räknat så att 30 procent utgår i fasta fördelningar. De andra 70 procenten fördelas å ena sidan beroende på hur många man som land har som står vid gränsen

och söker och å andra sidan beroende på hur många man faktiskt ger ett skydd åt. I skyddet ingår också vidarebosättning. Frågan handlar om balansen mellan att få ett ekonomiskt stöd för hur många som står vid gränsen och vill ha asyl kontra hur många man de facto ger skydd åt. Finns det någon diskussion om att eventuellt förändra detta? Vi tycker ju att det är oerhört viktigt att vi ökar vidarebosättningen inom EU.

Anf. 97 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det här är en fråga som kommer att behöva diskuteras mer ingående i takt med att den här ståndpunkten i rådet blir fastslagen och vi börjar gå in i en mer operativ verksamhet. Det viktiga i det här sammanhanget är att fastslå att problemet med den nuvarande konstruktionen av Europeiska flyktingfonden är att den inte är tillräckligt flexibel. Den är inrutad och konstruerad för en annan situation än vad som nu förutskickas i kommissionens förslag.

Därför tycker vi att det är angeläget och viktigt att man gör de här justeringarna för att göra det mer attraktivt och mer intressant för medlemsstaterna att använda sig av detta system när vi väl har lagt fast ramarna för det.

Jag tror inte riktigt att vi kommer att landa i just den diskussion som Mikael Cederbratt tänker på här och nu, men det kan inte uteslutas att det längre fram kommer att behöva föras den typen av diskussioner i ett mer operativt skede.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar med att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 4, Ensamkommande barn. Detta ska debatteras – det är i princip det som framgår av mitt underlag.

Anf. 99 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det är helt riktigt. Under den här punkten ska rådet diskutera situationen för de barn som kommer ensamma utan vårdnadshavare till EU från tredjeland. Bakgrunden är att flera av EU:s medlemsstater, däribland Sverige, de senaste åren har upplevt en ökning av antalet ensamkommande barn. Oavsett om det rör sig om asylsökande barn eller inte ställs medlemsstaterna inför samma typ av frågor.

Kommissionen har därför i sitt meddelande om Stockholmsprogrammet angett att det här är en fråga som behöver studeras mer ingående för att man därefter ska upprätta en handlingsplan för vilka åtgärder som bör vidtas på EU-nivå.

Vid det informella RIF-mötet i Stockholm betonade flera medlemsstater vikten av att programmet också får innehålla ett avsnitt om ensamkommande barn.

När frågan därefter diskuterades vid ett informellt möte i den strategiska kommittén för invandring, gränser och asyl, Scifa, fick ordförandeskapet starkt stöd för att fortsätta att driva frågan. Förhoppningen är att ett förslag till handlingsplan från kommissionen kan presenteras i början av nästa år.

Vi anser att det är viktigt att se över vilka åtgärder som kan vidtas på EU-nivån, bland annat i fråga om utbyte av information och praktiskt

samarbete. Diskussionen får naturligtvis också betydelse för hur Stockholmsprogrammet ska utformas i den här frågan. Vi förväntar oss att rådet vid mötet enas om att uppmana kommissionen att lägga fram handlingsplanen i början av nästa år.

I detta sammanhang kan jag nämna att det svenska ordförandeskapet var värd för en konferens om ensamkommande barn som Rädda Barnen anordnade den 15 september. Fokus för konferensen var det kommande Stockholmsprogrammet och barnaspekterna däri. Konferensen samlade deltagare från medlemsstaterna och EU:s institutioner samt olika organisationer, såsom FN:s barnrättskommitté, UNHCR, Unicef, Rädda Barnen och Human Rights Watch. Samtliga deltagare var eniga om behovet av en gemensam ansats på EU-nivån när det gäller ensamkommande barn.

Anf. 100 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tror att det är viktigt att man har denna diskussion och också att man utgår ifrån, precis som det står här, barnkonventionens bestämmelser och påminner alla medlemsländerna om att det är för barnens bästa man ska ha det här och hur man ska ta hand om dessa barn. Jag känner barn som nu har blivit större som har kommit hit ensamma, och det är inte lätt för dem. Vi lär göra allt vad vi kan för att underlätta för dem som kommer och ta hand om dem på det bästa möjliga sättet. Jag tror att det är en jätteviktig fråga.

Anf. 101 ULF HOLM (mp):

Precis som Christina Axelsson vill jag lyfta upp frågan att det är viktigt att man går igenom det här. Däremot blir jag lite förvånad över att regeringen lyfter fram barnkonventionen, eftersom Sverige självt inte följer barnkonventionen. Men om regeringen nu tänker ändra åsikt är det jättebra. Jag välkomnar verkligen att vi försöker följa barnkonventionen ordentligt, vilket skulle betyda väldigt mycket för de ensamkommande barnen. Jag välkomnar den åsikten.

Anf. 102 EVA OLOFSSON (v):

Jag har också en kommentar. Jag tycker att det är mycket bra att man lyfter upp barns rättigheter och barnkonventionen på det här sättet.

Jag vill också ta upp något som många barnorganisationer tar upp nu, och det är att man har dålig koll på en del av de barn som försvinner. Vad händer egentligen med dem kopplat till människohandel? Detta är också en viktig aspekt att ta upp. Det här förekommer naturligtvis inom hela EU. Det händer i Sverige ibland att barn har försvunnit, men det förekommer naturligtvis inom hela EU – det är möjligt att det förekommer mycket mer. Jag har uppfattat det så att barnorganisationer anser att vi här har alldeles för lite kontroll på vad som händer och grepp om hur många barn det är och vad som händer med dem.

Anf. 103 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag har egentligen inga invändningar mot någonting som har sagts här. Jag tycker naturligtvis att det är mycket angeläget och viktigt att vi ser till att stå upp för den långa och goda tradition som vi har av att värna barns rättigheter, oavsett om de är asylsökande eller inte. Sverige är ett

av de länder som har störst antal ensamkommande barn som kommer till oss. Det är viktigt att understryka.

Eva Olofsson lyfter upp någonting som är mycket viktigt. Det är en typisk punkt som kommer att börja diskuteras i detta sammanhang, att barn försvinner efter ankomsten till en medlemsstat. Då är det kanske viktigt att peka på att det svenska ordförandeskapet redan sedan länge har understrukt vikten av att vi tar fram en strategi när det gäller att hantera till exempel människohandel och lyssna in de här frågorna i det sammanhanget.

Därför kommer vi att stå värd för en konferens i Bryssel den 19 och 20 oktober om människohandel där dessa frågor också kommer att diskuteras, helt bortsett från det som nu står på agendan inför RIF-rådets möte.

Anf. 104 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Ingen kan väl invända mot att det är mycket bra att frågan lyfts upp i de här sammanhangen. Men sedan får man inte glömma hur besluten så småningom kan verkställas och hur hjälpen kan ges till dessa barn, vilket är det viktiga. Det är ett problem, som vi vet, när det gäller kommunerna som har svårt att ta emot de här barnen. Nu är det väl knappast någon fråga för EU, men det måste finnas med i tankevärlden: Hur kan vi hitta platser där dessa barn kan vara och trivas och som gör att de inte försvinner?

Anf. 105 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Vi kan säkert, som Helena Bargholtz säger, ha en intressant inrikespolitisk diskussion kring de här frågorna också. Men i just detta sammanhang tror jag att det är viktigt att understryka, eftersom vi ser en utveckling där i princip samtliga medlemsstater upplever problem med de här frågorna, att det är angeläget att vi tar ett helhetsgrepp på det här.

Därför är det bra att dessa frågor kommer att avhandlas på rådsmötet. Jag tänker lyssna med stort intresse på de beskrivningar som mina ministerkolleger kommer att lämna av hur de ser på frågorna. Det ser olika ut i olika medlemsstater när det gäller antalet barn som söker asyl respektive dem som inte gör det, och – för att återknyta till Eva Olofssons inspel här – dem som försvinner omedelbart efter ankomsten, där vi också ser skillnader.

Det är en viktig och angelägen fråga för regeringen och för ordförandeskapet.

Anf. 106 ORDFÖRANDEN:

Eftersom detta är en diskussion konstaterar jag att det finns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 5, Uppföljning av slutsatserna från Europeiska rådet den 18 och 19 juni. Det är dels en informationspunkt a, dels en punkt b på begäran av Frankrike där vi får lyssna lite på statsrådet och höra vad han ska göra av den och med den. Till dess är det information.

Frågan i det stora hela som berörs behandlades i EU-nämnden senast den 29 maj som information inför en lunchdiskussion om de här frågorna. På punkt 5 b, Frontexoperationernas roll, finns det en not från Frankrike om deras begäran som är utsänd till nämnden i kanslikommen-

tarerna med beteckningen Front 66. Det låter lite som ett syntband, men vi får höra av statsrådet vad det är.

Anf. 107 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det var intressant, för jag tänkte på Route 66 eller någonting annat när jag läste det där, men vi har alla våra olika alluderingar.

Det gäller alltså uppföljning av slutsatserna från Europeiska rådet den 18 och 19 juni 2009, rapport från kommissionen. Som jag nämnde inför rådsmötet i juni gjorde de fyra medlemsstaterna Cypern, Grekland, Italien och Malta, den så kallade Quadrogruppen, ett utspel i januari för att påkalla EU:s uppmärksamhet kring det höga migrationstryck de upplever med anledning av båttrafiken främst från Afrika till EU:s södra gränser.

Denna diskussion har fortsatt under sommaren, och Europeiska rådets slutsatser från i juni gav kommissionen mandatet att arbeta vidare med frågan samt att till Europeiska rådets möte i oktober rapportera om hur arbetet framskrider.

Kommissionen kommer vid mötet den 21 september att ge en rapport om statusen på det pågående genomförandearbetet.

Att finna en lösning på situationen i Medelhavsområdet är viktigt för det svenska ordförandeskapet. Det pågående arbetet måste fortsätta genom en konstruktiv dialog med samtliga medlemsstater och i samarbete med UNHCR. Vi måste också fortsätta att arbeta för att frågan bemöts med ett brett perspektiv och att både kortsiktiga och långsiktiga lösningar diskuteras, bland annat som en del i det kommande Stockholmsprogrammet.

Europeiska rådets slutsatser den 18 och 19 juni har givit rådet, kommissionen och medlemsstaterna ett tydligt mandat och uppdrag att arbeta vidare med frågan.

Som ett exempel på det arbete som pågår kan jag nämna att det har tagits initiativ till en djupare dialog på migrationsområdet med både Turkiet och Libyen. Jag och kommissionären Jacques Barrot planerar till exempel en resa under hösten till båda dessa länder.

Jag föreslår att vi stannar här, eftersom det här är a-delen, och sedan tar vi b-delen separat. Eller vad tycker ordföranden?

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Det låter jättebra.

Vi tackar för informationen i punkt 5 a.

Vi går vidare till 5 b.

Anf. 109 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Som en del i uppföljningen av Europeiska rådets slutsatser har Frankrike begärt att få diskutera Frontex och utvecklingen av gemensamma gränskontrolloperationer i Medelhavet. Avsikten med diskussionen är tyvärr fortfarande oklar för oss.

Europeiska rådet diskuterade vid sitt möte i juni den senaste tidens händelser i Medelhavet men underströk bland annat behovet av förstärkta gemensamma operationer, tydliga insatsregler för dessa operationer och för landsättning av undsatta personer samt ökad användning av gemensamma återsändanden med flyg. Man efterlyste också åtgärder i kampen

mot organiserad brottslighet och mot de kriminella nätverk som är inblandade i människohandel.

Jag stöder naturligtvis Europeiska rådets slutsatser. Det är oerhört angeläget att öka insatserna i Medelhavet för att förebygga framtida tragedier och att dessa insatser sker i enlighet med relevanta regelverk.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Får jag be statsrådet berätta mer, om han kan. Vi vet inte riktigt vad fransmännen vill. Men vad vill Sverige på basis av den information vi har i dag?

Anf. 111 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det svenska ordförandeskapet är ett lyssnande ordförandeskap, ett ordförandeskap som är intresserat av att ta in synpunkter från de övriga medlemsstaterna. Vi är naturligtvis också bundna av rådets arbetsordning. Om en medlemsstat begär att en fråga ska tas upp till diskussion måste vi göra detta oavsett om vi har en egen utmejslad position eller inte.

Såvitt jag bedömer i det här sammanhanget är det inte fråga om något beslut, inte ens fråga om någon inriktning. Alltså kan vi lyssna och därefter bilda oss en uppfattning om vad övriga medlemsstater tycker och tänker i dessa frågor. Det är det vi tänker göra.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

Då uppfattar jag att både regering och riksdag i detta skede uppfattar det här som information, och så får vi se vart det tar vägen sedan.

Anf. 113 MARYAM YAZDANFAR (s):

Tack, ministern! Att lyssna är jättebra. Men om jag för några sekunder skulle sätta mig i ministerns position och vara den som förde fram Sveriges talan på det här ministerrådsmötet skulle jag kanske vara mer aktiv än vad ministern ger uttryck för. Jag skulle ta upp framför allt två saker.

Frontex verksamhet är oerhört problematisk. Det har funnits tidigare kritik mot att Frontex har tagit upp båtflyktingar som har befunnit sig i undermåliga båtar och fraktat tillbaka dem till ursprungslandet, och därmed förhindrat dem från att söka asyl vid gränsen till Europa. Det är fel enligt Genèvekonventionen. En människa har rätt att komma till gränsen och söka asyl. Det får det aldrig någonsin ruckas på. Det skulle jag föra fram.

Jag skulle också föra fram en annan sak. Om Frontex nu har det uppsåt som man säger sig ha, det vill säga att hjälpa dessa människor ur de många gånger tragiska situationer som de befinner sig i, skulle jag föra fram att Frontex behöver jobba mycket mer aktivt med till exempel UNHCR och andra humanitära organisationer för att bli trovärdig i sitt arbete.

De senaste rapporterna är att man efter kritiken mot att man för tillbaka flyktingarna till ursprungslandet numera låter dem vara, det vill säga i undermåliga fartyg i Medelhavet, och gå döden till mötes. Det är en helt fruktansvärd humanitär katastrof.

2009/10:2
18 september

Anf. 114 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru ordförande! Jag tänkte ge ett medskick. Det blev ett större behov av det eftersom den allmänna debatten säger att det är Frontex som gör det. Regelverket är ju sådant att den typ av myndighetsåtgärder som vidtas är den enskilda medlemsstatens ansvar. Frontex har en samordnande roll.

Ska man föra ett resonemang om att eventuellt göra saker och ting bättre är mitt medskick att man inte bara ska diskutera samordning. Frontex har också ett uppdrag för utbildning och för att följa utvecklingen på området. Man ska låta Frontex alla verktyg verka i en sådan här fråga.

Det tycker jag är ett viktigt inspel i en diskussion om att effektivisera verksamheten.

Anf. 115 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det är nog viktigt att klargöra några saker.

Till Maryam Yazdanfar vill jag säga att jag inte för Sveriges talan i detta sammanhang. Vi är ordförandeland och har därmed en annan position. Det här är en överläggning där vi ska lyssna på vad medlemsstaterna tycker och tänker.

Jag tycker att det är fel att här i nämnden försöka sprida uppfattningar som inte stämmer. Det som Maryam Yazdanfar försöker tillskriva Frontex med återsändande till Libyen till exempel är inte något som Frontex ägnar sig åt. Det är ju den italienska staten som fattar de besluten. Det är den italienska statens båtar som verkställer detta. Vad man än tycker om det är det på det viset.

Frontex har redan i dag ett mycket intimt samarbete med UNHCR. Det har Sverige varit tillskyndare av eftersom vi tycker att det är angeläget att man ser till att Frontex personal har korrekt utbildning för att kunna hantera asylansökningar till exempel.

Det vore kanske bra om Maryam Yazdanfar pratade med sina kollegor ute i Europa som har samma partifärg. Ibland blir jag mycket förvånad över de synpunkter som kommer från svenska socialdemokrater.

Jag pratade med ordföranden för Europaparlamentets LIBE-kommitté häromveckan, Spaniens tidigare justitieminister Juan López Aguilar. Vi pratade om Frontex som han är en varm tillskyndare av. Han vill ha mer av dessa insatser. Jag kunde inte låta bli att reflektera över kopplingen tillbaka. Han blev mycket förvånad – närmast förfärad – när jag talade om att den svenska socialdemokratiska hållningen är att Frontex i princip är mörkrets makt.

Det går inte att föra den typen av resonemang. Man måste stå stabilt på fakta. Fakta är att Frontex räddar liv, för att citera López Aguilar. Hade inte Frontex fiskat upp människor ur havet runt Kanarieöarna eller i Medelhavet hade folk omkommit.

Det kunde vara vettigt att någon gång framföra den synpunkten och inte hela tiden försöka måla med den svartaste penseln.

Det är en helt annan sak att det finns anledning att fundera över hur enskilda medlemsstater uppträder. Det är inte kopplat direkt till Frontex verksamhet.

Därmed har jag väl i någon mån också besvarat Mikael Cederbratts frågor.

Anf. 116 MARYAM YAZDANFAR (s):

Jag bygger mitt resonemang på de fakta och den information som kommer via rapporteringar från områden där Frontex agerar men också via frivilligorganisationer, till exempel Amnesty.

Jag är väl medveten om att inte alla socialdemokrater i Europa har mitt synsätt när det gäller flykting- och migrationspolitik.

Vi kan väl göra en deal, jag och migrationsministern. Om jag talar med mina partikolleger, kan väl du tala med dina kolleger på högerkanten, Berlusconi och så vidare.

Anf. 117 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Statsrådet säger att Sverige som ordförandeland inte har några ståndpunkter. Gäller det alla frågor? I så fall verkar det ju larvigt att sitta här.

Anf. 118 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det är lite märkligt att vice ordföranden som säkert har lyssnat på många statsråd som har uppträtt här i nämnden inte kan skilja på en beslutspunkt, där vi naturligtvis ska ha synpunkter, och en punkt som är föremål för diskussioner.

Det är klart att det är skillnad om man är ordförande. Det är det i alla sammanhang, oavsett om det är i en partiförening eller i Europeiska unionen. När det diskuteras lyssnar man på varandra. När man fattar beslut har man ståndpunkter. Då har man också utmejslade ståndpunkter.

Därmed tror jag att jag har besvarat den frågan.

Till Maryam Yazdanfar vill jag säga att det är vettigt att lyssna på frivilligorganisationers synpunkter. Det kan också vara bra att läsa UNHCR:s – FN:s flyktingkommissariat – rapporter om vad de tycker och tänker om Frontex. Det kan vara ett komplement till debatten eftersom de tycker att Frontex gör ett bra arbete. De, om någon, bör veta.

Anf. 119 ORDFÖRANDEN:

Jag måste själv ge mig på formfrågan.

I punkt 5 b har både regering och riksdag konstaterat att det är en informationspunkt i detta skede. Då får man gärna ha en ståndpunkt, men måste inte.

I diskussionspunkter, som till exempel punkterna 3 och 4, riktlinjebatter och sådant, har ju regeringen ståndpunkter även som ordförandeland, precis som statsrådet Billström hade tidigare i dag.

Anf. 120 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag tycker ändå att det är en undflyende inställning. Som ordförande vid möten kan man ju alltid driva diskussionen åt ena eller andra hållet. Jag vidhåller att Sverige bör driva frågan aktivt.

Sedan har vi inte samma åsikter om hur den ska drivas. Det har vi redan talat om.

Anf. 121 ORDFÖRANDEN:

Då är talarlistan genomgången på punkt 5 b och vi tackar för informationen.

Punkt 6 är en skarp beslutspunkt. Det ska antas slutsatser. Punkten gäller bättre införlivande och tillämpning av direktiv om familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig med mera.

Danmark ville ta upp den. Det är ett skarpt beslut. När socialförsäkringsutskottet hade överläggningar i frågan i går fanns det stöd för regeringens ståndpunkt.

Vill statsrådet tillägga något av förhandlingsteknisk natur, eller något som hänt sedan i går?

Anf. 122 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Ingenting har hänt sedan gårdagens möte i socialförsäkringsutskottet. Jag går inte in på detta mer.

Anf. 123 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i den frågan.

Punkt 7 är enligt mina noteringar struken.

I anslutning till rådets möte är vår nästan stående punkt information om läget angående informationssystemet för viseringar.

Anf. 124 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Informationen är ju inte direkt positiv. Vi kommer hela tiden tillbaka till punkten för formens skull eftersom EU-nämnden ska ha information om hur det ligger till. Därför läser jag upp detta:

Det står nu klart att idriftsättandet av viseringsinformationssystemet VIS kommer att försenas ytterligare. Den 21 december 2009 är sålunda inte längre aktuellt som startdatum. Förseningen beror dels på att kommissionen har tekniska problem med sitt centrala system, dels på att samtliga medlemsstater inte kommer att kunna hålla tidtabellen.

Anf. 125 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen.

Vi är därmed klara med radsagendan för statsrådets del.

Anf. 126 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag vill lägga till en detalj.

Det gäller en lunchpunkt. Under lunchen kommer UNHCR:s högkommissarie António Guterres att besök RIF-rådet för en informell diskussion om bland annat EU:s gemensamma asylsystem, vidarebosättning och situationen i Medelhavet.

I övrigt har jag ingenting att tillägga.

Anf. 127 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet och hans medarbetare för i dag. Vi önskar trevlig helg och lycka till på rådet.

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:

Vi säger välkommen till statssekreterare Gustaf Lind med medarbetare.

Statssekreteraren är här med anledning av det extra mötet i Europeiska rådet som nämnden samrådde med statsministern om i onsdags och från vilket vi har fått det så kallade agreed language, det överenskomna språket.

Det ligger utdelat på bordet.

Anf. 129 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Fru ordförande och ledamöter av riksdagens EU-nämnd!

I onsdags informerade statsministern nämnden inför det informella möte med EU:s stats- och regeringschefer som hölls i Bryssel i går kväll.

Syftet med mötet var att förbereda en gemensam EU-position inför G20-mötet i Pittsburgh nästa vecka där statsministern representerar EU.

Vid mötet i går enades stats- och regeringscheferna om en informell text, den så kallade agreed language, som ordföranden nämnde.

Anf. 130 ORDFÖRANDEN:

Vad ska man kalla det på svenska?

Anf. 131 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Överenskommet språk är väl ganska bra.

Det överenskomna språket ger statsministern mandat för att i Pittsburgh kraftfullt kunna driva en samstämmig EU-linje. Nämnden har ju, som sagt, fått del av texten.

Diskussionen på det informella toppmötet i går kretsade runt ett antal huvudfrågor.

Det var för det första den ekonomiska situationen och utformningen av framtida exitstrategier, för det andra regelverk och bonussystem i den finansiella sektorn, för det tredje resurser och reformer inom de internationella finansiella institutionerna och för det fjärde klimatfinansiering.

På den första punkten kan vi konstatera att bred enighet rådde bland EU:s stats- och regeringschefer om att stimulansåtgärder som hittills har beslutats måste genomföras tills den ekonomiska återhämtningen har säkrats. Samtidigt ställer man sig bakom vikten av att utforma exitstrategier som i samordnade former kan genomföras så snart tiden är mogen.

Det är positivt att det finns tecken på återhämtning i ekonomin, men man ska komma ihåg att prognoserna är väldigt osäkra och att många risker återstår. Vi tycker därför att det är bra att EU:s stats- och regeringschefer är överens om att börja studera hur lämpliga exitstrategier ska utformas så att man är redo när det är dags att genomföra dem.

Som väntat blev det en livlig diskussion om bonus- och ersättningssystem i banker. Det fanns en bred enighet om att den rådande bonuskulturen måste få ett slut.

Statsministern fick mandat att för EU:s räkning i Pittsburgh driva att G20 bör enas om bindande regler på området, uppbackade av hot om sanktioner på nationell nivå. Det handlar bland annat om ökad transparens och om att sätta rimliga bonusar i relation till bankernas resultat.

Statsministern kommer även att verka för att stärka informationsutbytet för att motverka internationell skatteflykt och dess konsekvenser.

I ljuset av erfarenheterna från den rådande krisen är det inte förvånande att dessa krav vad gäller ersättningar och bonusar har ställts. Regeringen har tidigare sagt att det inte är acceptabelt att vinsterna är privata och förlusterna skattebetalarnas ansvar. Därför är det bra att frågan kommer att diskuteras även med G20-länderna i Pittsburgh nästa vecka.

Det uttrycktes också oro från flera håll för den snabba ökningen av arbetslösheten. Man var överens om vikten av att i detta skede av krisen vidta åtgärder för att förhindra att arbetslösheten biter sig fast på en hög nivå och leder till ökat utanförskap.

Att prioritera jobb har nu en framträdande plats i den överenskomna texten. Det blir angeläget att i G20-kretsen diskutera frågan om hur man kan stävja den ökade arbetslösheten. Det är också positivt att de amerikanska värdarna har bjudit in den internationella arbetsorganisationen ILO. Det är bra att man kan göra en gemensam insats i den här frågan.

Stats- och regeringscheferna diskuterade även frågan om resurser och reformer vad gäller IMF och Världsbanken. Det är mycket glädjande att EU-länderna har sagt sig vara redo att bistå med ytterligare upp till 50 miljarder euro, totalt upp till 125 miljarder euro, i ökat stöd till IMF. Det är viktigt att se till att IMF har tillräckliga resurser för att på ett effektivt sätt kunna bistå länder i kris.

Det kommer också att bli nödvändigt att se över styrningen av de internationella finansiella institutionerna. EU:s linje är att det ska ske i ett sammanhang, som ett paket, och till förmån för underrepresenterade länder.

Det råder bred enighet bland EU:s medlemsstater om att protektionism måste motverkas för att främja handel och ekonomisk återhämtning. Ett viktigt led i denna ansträngning är att avsluta Dohaförhandlingarna senast 2010 – en målsättning som också bekräftades på mötet i går.

Frågan om klimatfinansieringen kommer också att stå på dagordningen i Pittsburgh på förslag från president Obama själv. För ordförandeskapets del är vi mycket nöjda med det mandat som statsministern nu har fått i klimatfrågan. Vi vill att G20 uppmanar alla parter att öka tempot i förhandlingarna för att nå framgång i Köpenhamn. Vi understryker i texten de utsläppsmål som måste förverkligas om vi ska hålla oss inom det tvågradersmål för den globala uppvärmningen som FN har satt.

Vi lyckades också hänvisa till det finansieringsbehov som finns i utvecklingsländerna på lång sikt före implementeringen av en Köpenhamnsöverenskommelse i enlighet med EU-kommissionens beräkningar. Det utgör en god plattform för att G20-kretsen med ett enat EU i ryggen kan verka för ett resultat som kan bidra positivt till förhandlingarna i Köpenhamn.

Mötet i går kväll gav också tillfälle för statsministern och kollegerna att gratulera Barroso, som nu med ett enhälligt råd och klar majoritet i Europaparlamentet bakom sig kan fortsätta att leda kommissionen genom

de olika utmaningar som EU står inför, inte minst i hanteringen av den ekonomiska krisen och klimatfrågan.

Sammanfattningsvis tycker jag att vi lyckades väl i går med att koordinera EU:s position inför G20-toppmötet i Pittsburgh. Det är angeläget att EU kan tala med en röst på mötet; det ger inflytande och tyngd i sammanhanget.

Anf. 132 ORDFÖRANDEN:

Stort tack för detta! Jag vill inleda med att tacka särskilt för skarpa skrivningar både vad gäller klimatfinansiering och frihandel. Det sistnämnda är en viktig signal, speciellt mot de amerikanska motparterna eller medspelarna på G20 med tanke på nyligen införda tullar på bildelar. Eftersom bilindustrifrågan är så het är detta viktigt och förhoppningsvis användbart.

Anf. 133 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Också jag tackar för redogörelsen. Det är lätt att känna sig desillusionerad när det gäller finansmarknaden. Jag tror att statsministern på presskonferensen använde orden att bonusbubblan hade briserat. Man kan fundera lite över vad han menar. Jag anar vad han menar, men det är lite så där ...

Jag har två frågor med anledning av det. Talade man på mötet om vilken framgång man tror att man kommer att kunna ha på G20-mötet? Förde man något slags diskussion om hur stor chans man hade att komma någon vart i frågan?

Min andra fråga gäller punkt 16, närmare bestämt 16 c i det papper vi har fått om överenskomna texter. Jag förstår att det har varit bråttom med översättningen, för den är lite knepig. Men det här handlar om en princip – bonusar under punkt c. Man skriver om variabel ersättning inklusive bonusar som införs på en passande nivå i relation till fast ersättning och görs avhängigt av bankens, affärsenhetens och de enskilda personernas resultat. Jag anar också här vad man menar, även om svenskan är lite tveksam.

Passande nivå är ett oerhört svävande uttryck. Vad är passande nivå? Vem ska avgöra vad som passar? Det tycker jag verkar vara besvärligt, om jag ska uttrycka mig lite försiktigt.

Anf. 134 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Man kan konstatera en sak när det gäller hur man tror att vi ska röra oss framåt i bonusfrågor och finansiell översyn. Amerikanerna har indikerat att de tänker på det här; det kommer högt på dagordningen och så vidare. Men det är inte bara USA som ordförandeland som är viktigt här, utan även Kina, Indien och de andra stora emerging markets. Det är mer oklart just nu hur de kommer att ställa sig i de frågorna. Vi får helt enkelt se, skulle jag vilja säga. Men vi har positiva indikationer i alla fall.

När det gäller det här med passande nivå skulle jag vilja säga att det här är en ganska explicit text, trots att man använder ett uttryck som passande nivå. I G20-processen är det Financial Stability Board som jobbar fram de konkreta förslagen om bonusar. G20 har inget eget sekretariat, utan det är mer som en stående diplomatkonferens eller hur man nu ska kalla det. Det är ett möte med olika personer som man lägger ut

2009/10:2
18 september

de olika delarna på när det gäller hur man ska utarbeta mer specifika riktlinjer som länderna sedan nationellt implementerar. Vi kommer att återkomma till den frågan.

Anf. 135 LARS LILJA (s):

Jag funderar lite grann på det här med bonusar och resonemanget om det rent praktiskt. Det är inte svårt, vill jag påstå, för ett antal ledare att bestämma sig för att man inte ska ha ohemula bonusar i finanssektorn.

Men sedan ska det genomföras, och det måste genomföras med någon form av lagstiftning där man de facto lägger sig i hur privata företag ska sköta sin lönesättning och hur de ska avlöna sina chefer. Den saken kan inte heller vara helt enkel, om man ska få detta på plats i hela Europa och kanske i hela världen.

Jag funderar på om man har en tidsplan för när en sådan ganska komplicerad lagstiftning kan vara på plats så att det hela faktiskt fungerar och inte bara blir ord. Det kan ju gå ganska lång tid innan detta är på plats och det kan hinna hända mycket elände innan dess. Därför har jag en liten fundering på detta. Har man resonerat hur man praktiskt ska lösa det?

Och har man någon form av idé om när en fungerande och effektiv lagstiftning – för det måste vara en sådan det handlar om – kan vara på plats? Det handlar ju om worldwide, om vi ska uttrycka det så, och då kanske det inte är lika positivt som det uttalande vi hörde för någon dag sedan.

Anf. 136 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Också jag instämmer i de delar som handlar om frihandelsavtalet. Vi får hoppas att man från EU:s sida nu går in med ett förhandlingsmandat på något sätt där vi kan nå framgångar vad gäller främst industri- och jordbruksavtalen. Det är där de största stötestenarna har funnits; det vet vi av erfarenhet.

Jag skulle vilja ställa en fråga. Precis som vice ordförande tidigare var inne på har översättningen gått snabbt. Jag ställer min fråga med anledning av punkt 29 om att främja energitryggheten. Det är en angelägen fråga på många olika sätt. Vi hoppas nu, inte minst inför den stundande vintern, att saker och ting kommer att fungera också gentemot Ryssland och så vidare.

Med anledning av att det i texten står att G20 bör åta sig att förbättra energitryggheten genom att öka insynen på olje- och gasmarknaden och begränsa spekulationerna undrar jag över det allra sista – att begränsa spekulationerna. För mig är spekulationer en del av det som just är konkurrens- och marknadsekonomi.

Vad avser man med spekulationer? När det gäller gemensamt ägande och synen på hur vi bedriver olika saker skiljer det sig mellan de olika partierna, om man ska se det rent politiskt.

Anf. 137 Statssekreterare GUSTAF LIND :

När det gäller bonusar och hur man genomför det i praktiken kan man säga att det finns två olika spår. Delvis har vi ett EU-spår, där regler om bonusar utvecklas i det kapitaltäckningsdirektiv som håller på att utarbe-

tas. Jag är lite osäker på när exakt det ska bli färdigt; det kanske nämnden vet bättre än jag.

2009/10:2
18 september

Anf. 138 ORDFÖRANDEN:

Finansministern brukar säga att de ska vara rätt aktiva nu under hösten. Jag ser att medhjälparna nickar också.

Anf. 139 Statssekreterare GUSTAF LIND :

Sedan har vi den globala processen. Nu har vi gett en stark signal från toppmötet i går när det gäller bonuskulturen. Förhoppningsvis kan vi också, som amerikanerna har indikerat, anta ett antal principer på G20 nästa vecka. Sedan blir det Financial Stability Board som arbetar med den mer exakta utformningen, skulle jag tro. Man antar ett antal globala principer och sedan utformar man en nationell implementering. Det kommer att följas upp på framtida G20-möten också. Det är ungefär vad jag ser framför mig.

Spekulation, olja och gas hänger mycket ihop med transparens. Brist på transparens kan ge större spekulation och mer transparens ger mer information om priserna, vilket ger ett bättre värde. Jag är inte nationalekonom, men det är väl så att ju mer information parterna på marknaden har, desto mer korrekt sätts priset. Jag tycker att det finns en nära koppling mellan dessa två.

Anf. 140 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Jag tackar statssekreteraren för att han kunde vara här så pass snabbt efter mötet. Det är jättebra.

I avsnitten om klimatfrågan är det fortfarande status quo. Det har inte hänt så mycket egentligen, även om jag har för mig att statsministern sade att de små steg som man har tagit tidigare finns med. Jag skulle gärna ha velat se starkare skrivningar där, men så är läget nu.

Jag hade en fråga till statsministern i onsdags gällande de beslut som G20 fattade i London tidigare om återhämtningar på närmare 1 000 miljarder. En väldigt liten andel av detta har gått till låginkomstländerna. Jag varnade därför för att exit strategy kanske inte är lämpligt på alla avdelningar. Statsministern nämnde då att detta får tas i särskild ordning eller i annat avsnitt. Jag gissar och tror att det är punkterna 20 och 21 här.

Jag vill be statssekreteraren utveckla detta, för jag ser inte att det kommer att innebära större satsningar på låginkomstländerna och de fattiga utvecklingsländerna. De kommer inte att få del av återhämtningen.

Anf. 141 TOMAS TOBÉ (m):

Ordförande! Det är glädjande att det verkar finnas en samsyn på så pass många punkter.

Jag tänkte ändå ställa en fråga om hur man kan tolka punkt 5. Om statssekreteraren tillåter – skulle man kunna konstatera att det i dag råder en mer beredsam syn på hur kraftiga underskotten ska vara i enskilda länder? Är det en dragning åt den mer svenska hållningen, som tidigare har redovisats av regeringen i frågan?

Anf. 142 CHRISTINA AXELSSON (s):

Fru ordförande! Jag har två frågor. Den första gäller punkt 5. Vad menas med det som gömmer sig bakom påskyndande av strukturella reformer som anses nödvändiga? Hur tänker man då?

Jag har också en fråga om punkt 6. Det handlar om det utanförskap som statssekreteraren talade om. Jag antar att man på något sätt kommer att försöka få till det hela så att man mäter detta och ser hur man lyckas nå upp till punkt 6.

Utifrån att Sverige nu har ordförandeskapet vill jag fråga om man nu kommer att försöka sig på någon typ av definition av vad utanförskap – som statssekreteraren själv nämnde – faktiskt innebär? Det har ju visat sig vara svårt att uppnå i Sverige ens mellan två mandatperioder. Tror man i så fall att man når någon framgång med att göra en definition som alla EU:s medlemsländer, G20-länderna och alla det nu kan vara ska kunna komma överens om? Kan man enas om att det är det här som vi mäter och sedan mäta samma sak för att se om man lever upp till det som faktiskt står i punkt 6?

Anf. 143 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Jag ska börja med frågan om låginkomstländerna. Jag tror att den viktiga delen är att detta är med och att man befäster det hela så att inte G20 blir ett projekt där man glömmer bort låginkomstländerna. Jag vet att diskussionen om hur den ekonomiska krisen påverkar de svagaste länderna var påtaglig i London. Det kan leda till säkerhetskriser och annat. Därför tror jag att det är viktigt att man också stärker delarna om millennium development goals när ekonomierna är på väg nedåt. I vissa länder kan det vara lätt hänt att man svajar på punkten att ge det stödet.

När det gäller punkt 5 är det viktiga att hitta balansen i hur vi ska hantera nedgången i ekonomin. Där har vi mött mycket starka stimulanter, och Sverige ligger i topp även på den listan. Om man drar undan dem på en gång kommer den svaga uppgång som vi ser att riskeras. Därför bör man befästa att de måste finnas kvar. Samtidigt måste man titta långt framåt. Det finns nämligen en risk med stimulanspaketet och hur de påverkar ekonomin i de olika länderna, något som i sig kan försvåra saker och ting i den ekonomiska utvecklingen. Det gäller alltså att finna en balans. Där tycker jag att vi nått bred konsensus, vilket stärker budskapet om vägen ut. Det tror jag är vad världen behöver.

Beträffande strukturella reformer är mycket av det sådant som man ser i Lissabonstrategin, till exempel hur man måste ändra strukturen i EU. Även det kan vara ett exempel för världen, för att vi ska bli mer effektiva och framgångsrika. Den långsiktiga vägen ut ur krisen kräver att vi hela tiden förändrar oss och blir skarpare. Under vårt ordförandeskap kommer vi, när det just gäller den kommande Lissabonstrategin, att göra ett förarbete och anta principer så att det sedan, under spanskt ordförandeskap, kan antas en ny Lissabonstrategi, eller vad den nu kommer att kunna heta.

Anf. 144 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag hörde ingenting om punkt 6, som var min andra fråga.

Anf. 145 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Det handlar mer om vad man gör mot utanförskapet än om hur man definierar utanförskapet i denna process. Dessa delar är mycket viktiga och något som vi kan vara lite stolta över eftersom det föreligger en delvis svensk syn på hur man jobbar med detta.

2009/10:2

18 september

Anf. 146 CHRISTINA AXELSSON (s):

Om man inte vet vad det är vet man heller inte vad man ska göra åt det, eller hur?

Anf. 147 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar detta närmast retoriska inlägg. Vill statssekreteraren kommentera det?

Anf. 148 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Nej.

Anf. 149 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen. Jag håller verkligen med Ulf Holm om att vi är tacksamma över att statssekreteraren så snabbt kunde komma till riksdagen och ge oss rykande färsk information.

Vi tackar statssekreteraren med medarbetare för i dag och önskar trevlig helg och lycka till på G20-mötet.

Innehållsförteckning

1 § Konkurrenskraft	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 4 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	2
Anf. 7 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s).....	3
Anf. 8 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	3
Anf. 9 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s).....	3
Anf. 10 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	4
Anf. 11 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 12 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	4
Anf. 13 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	4
Anf. 14 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	5
Anf. 15 EVA OLOFSSON (v)	5
Anf. 16 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	5
Anf. 17 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	6
Anf. 18 BÖRJE VESTLUND (s)	6
Anf. 19 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 20 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c).....	6
Anf. 21 ORDFÖRANDEN	7
2 § Konkurrenskraft	8
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 23 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	8
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 25 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	9
Anf. 26 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	10
Anf. 27 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	10
Anf. 28 BJÖRN HAMILTON (m).....	10
Anf. 29 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	10
Anf. 30 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	10
Anf. 31 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 32 AGNETA LUNDBERG (s)	11
Anf. 33 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	11
Anf. 34 Ämnesrådet OLOF SANDBERG.....	12
Anf. 35 AGNETA LUNDBERG (s)	12
Anf. 36 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	12
Anf. 37 DÉSIRÉE PETHRUS ENGSTRÖM (kd).....	12
Anf. 38 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	12
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	13
3 § Konkurrenskraft	14
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 41 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	14
Anf. 42 ULF HOLM (mp).....	14
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 44 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	14
Anf. 45 ORDFÖRANDEN	15

Anf. 46	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	15
Anf. 47	BJÖRN HAMILTON (m)	16
Anf. 48	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	16
Anf. 49	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 50	DÉSIRÉE PETHRUS ENGSTRÖM (kd)	16
Anf. 51	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 52	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	17
Anf. 53	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 54	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	17
Anf. 55	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 56	KARIN PILSÄTER (fp)	18
Anf. 57	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 58	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	19
Anf. 59	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 60	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	19
Anf. 61	MARIE WEIBULL KORNIAS (m)	20
Anf. 62	BÖRJE VESTLUND (s)	20
Anf. 63	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	20
Anf. 64	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 65	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	21
Anf. 66	Ämnesrådet STEFAN PÄRLHEM	21
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 68	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	21
Anf. 69	BÖRJE VESTLUND (s)	21
Anf. 70	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 71	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	22
Anf. 72	BÖRJE VESTLUND (s)	22
Anf. 73	ULF HOLM (mp)	23
Anf. 74	EVA OLOFSSON (v)	23
Anf. 75	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	23
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 77	BÖRJE VESTLUND (s)	24
Anf. 78	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 79	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	24
Anf. 80	CHRISTINA AXELSSON (s)	24
Anf. 81	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	24
Anf. 82	Departementssekreterare REBECCA HEINEMANN	24
Anf. 83	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	25
Anf. 84	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 85	Statsrådet EWA BJÖRLING (m)	26
4 §	Rättsliga och inrikes frågor	27
Anf. 86	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 87	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	27
Anf. 88	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 89	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	27
Anf. 90	HELENA BARGHOLTZ (fp)	28
Anf. 91	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	28
Anf. 92	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 93	MARYAM YAZDANFAR (s)	29
Anf. 94	ORDFÖRANDEN	29

Anf. 95	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	30
Anf. 96	MIKAEL CEDERBRATT (m)	30
Anf. 97	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	31
Anf. 98	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 99	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	31
Anf. 100	CHRISTINA AXELSSON (s)	32
Anf. 101	ULF HOLM (mp)	32
Anf. 102	EVA OLOFSSON (v)	32
Anf. 103	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	33
Anf. 104	HELENA BARGHOLTZ (fp)	33
Anf. 105	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	33
Anf. 106	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 107	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	34
Anf. 108	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 109	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	34
Anf. 110	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 111	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	35
Anf. 112	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 113	MARYAM YAZDANFAR (s)	35
Anf. 114	MIKAEL CEDERBRATT (m)	36
Anf. 115	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	36
Anf. 116	MARYAM YAZDANFAR (s)	37
Anf. 117	SUSANNE EBERSTEIN (s)	37
Anf. 118	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	37
Anf. 119	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 120	SUSANNE EBERSTEIN (s)	37
Anf. 121	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 122	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	38
Anf. 123	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 124	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	38
Anf. 125	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 126	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	38
Anf. 127	ORDFÖRANDEN	38
5 §	Europeiska rådet	39
Anf. 128	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 129	Statssekreterare GUSTAF LIND	39
Anf. 130	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 131	Statssekreterare GUSTAF LIND	39
Anf. 132	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 133	SUSANNE EBERSTEIN (s)	41
Anf. 134	Statssekreterare GUSTAF LIND	41
Anf. 135	LARS LILJA (s)	42
Anf. 136	CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	42
Anf. 137	Statssekreterare GUSTAF LIND	43
Anf. 138	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 139	Statssekreterare GUSTAF LIND	43
Anf. 140	ULF HOLM (mp)	43
Anf. 141	TOMAS TOBÉ (m)	43
Anf. 142	CHRISTINA AXELSSON (s)	44
Anf. 143	Statssekreterare GUSTAF LIND	44
Anf. 144	CHRISTINA AXELSSON (s)	45

Anf. 145	Statssekreterare GUSTAF LIND.....	45	2009/10:2
Anf. 146	CHRISTINA AXELSSON (s).....	45	18 september
Anf. 147	ORDFÖRANDEN.....	45	
Anf. 148	Statssekreterare GUSTAF LIND.....	45	
Anf. 149	ORDFÖRANDEN.....	45	